

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 1

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

24 OKTOBER 1994

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	1
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	1
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	7
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	8
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	9
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	12
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	13
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art.)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	14
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	16
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	22
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	24
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	28
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	30
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	32
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	33
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	34
REGISTER	36

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 147
van 21 september 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Veeteeltbedrijven – Verwijderen van kadavers

Het ophalen en verwerken van kadavers behoort sedert de jongste wetten op de staats Hervorming tot de bevoegdheid van de gewesten.

Bij de huidige ontwikkeling van de veeteelt, waarbij per bedrijf grote aantallen dieren worden gehouden, neemt ook het sterfterisico toe. Een vlotte verwijdering van kadavers is dan ook hoogst noodzakelijk omwille van de volksgezondheid waaraan door de bedrijven, terecht overigens, grote aandacht wordt besteed. Het blijkt dat dode dieren soms meerdere dagen op het bedrijf blijven liggen.

1. Wie is voor deze situatie verantwoordelijk ?
2. Wat wordt er gedaan om deze toestand te verhelpen ?
3. Garandeert het automatisch meldingssysteem werkelijk dat kadavers binnen 2 werkdagen worden opgehaald ? Zou dit niet moeten gebeuren binnen 2 kalenderdagen ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Vraag nr. 151
van 29 september 1994
van de heer W. VERREYCKEN

Vlaams Gewest – Geen financiële bijdrage van Vlaamse bedrijven in het kader van een actie van de BDBH in Orlando tijdens het wereldkampioenschap voetbal 1994

Tijdens zijn uiteenzetting in de Vlaamse Raad op 27 september 1994 zegde de minister-president onder meer : "De beleidslijnen die in de vorige begroting tot uiting kwamen worden doorgezet en zelfs nog versterkt.. . Het beleid om Vlaanderen in het buitenland te vertegenwoordigen en buitenlandse investeringen

naar Vlaanderen aan te trekken, krijgt een nieuwe impuls".

Deze uitspraak is verbazingwekkend na lezing van het tijdschrift "Anderzijds", mededelingenblad van de Waalse Executieve, waarin gezegd werd dat tijdens het wereldkampioenschap voetbal 1994, in de Belgische vitrine van het Orlando Sheraton, hoofdzakelijk Waalse en Brusselse ondernemingen werden voorgesteld. "Bij dit initiatief van de BDBH ontbrak het Vlaamse Gewest." schreef "Anderzijds".

Mijn vraag aan minister Urbain om over deze eigenaardige uitspraak meer informatie te krijgen leverde het onttellende antwoord op : "De VDBH heeft het niet opportuun geacht financiële bijdragen te verlenen aan de Vlaamse bedrijven in het kader van deze actie, in tegenstelling tot AWEX en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest die wel financieel hun deelnemende bedrijven steunden. Na een eerste algemene mailing hadden 35 Vlaamse bedrijven principiële interesse voor deelneming aan de Belgian Trade Space getoond. In totaal stelden 56 firma's hun produkten of diensten voor, 22 Waalse, 27 Brusselse en 7 Vlaamse bedrijven."

De houding van de VDBH lijkt mij volledig tegenstrijdig met de uitspraken van de minister-president op 27 september.

1. Graag vernam ik dan ook welke waarde de hoerauitspraken van beleidsverantwoordelijken hebben, wanneer de structuren zelfstandig een volledig andere houding aannemen ?
2. Hoe zal in de toekomst kunnen vermeden worden dat Vlaanderen op een dergelijke beschamende wijze steken laat vallen, die alvast de tewerkstelling niet bevorderen ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer J. Sauwens, Vlaams minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats Hervorming.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 243
van 5 juli 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-coiferentie – Integraal waterbeheer

Hoofdstuk achttien van de Agenda 21 heeft de zoetwatervoorraden als onderwerp. Dit hoofdstuk promoot een integraal waterbeheer. Daarbij wordt uitgegaan van de algemene doelstelling om de geschikte water-

voorraden van goede kwaliteit te bewaren met handhaving van de hydrologische, biologische en chemische functies van de ecosystemen, waarbij de menselijke activiteiten zich aan de draagkracht van de natuur aanpassen en de dragers van waterverbonden ziekten bestreden worden. De actuele schaarheid, vernieling en verontreiniging van zoetwatervoorraden vereist een integrale planning en een beheer dat alle types van onderling verbonden zoetwatervoorraden omvat en zowel kwantiteits- als kwaliteitsaspecten in ogenschouw neemt. Agenda 21 somt deze bruikbare zoetwatervoorraden op.

Eén van de concrete actiepunten van dit hoofdstuk is de bescherming van de kwantiteit van watervoorraden, grondwater en aquatische ecosystemen inbegrepen. Om dit te bereiken moeten de ondertekenaars van Agenda 21 geïntegreerde strategieën voor milieuvriendelijk beheer van zoetwatervoorraden en verbonden (kust)ecosystemen ontwikkelen. Hiertoe suggereert Agenda 21 een hele reeks verplichtingen en aanbevolen activiteiten, zoals :

de aanduiding van de voorraden die binnen het kader van een duurzame ontwikkeling kunnen gebruikt worden en een gelijktijdige start van programma's inzake bescherming, behoud en rationeel gebruik ervan ;

de relatie tussen verdroging en de verspreiding van pollutanten nagaan ;

toepassing van programma's inzake effectieve controle en preventie van watervervuiling ;

verwezenlijking van biologische, chemische, fysische en gezondheidskundige kwaliteitscriteria voor alle watermassa's en afdwinging van de naleving van deze criteria ;

uitwerking en toepassing van "best environmental practices at reasonable cost" en landbouwpraktijken om diffuse verontreiniging te voorkomen ;

bescherming van wetlands en herstel van vervuilde en aangetaste watermassa's.

Voor de uitvoering van deze punten is een samenwerking tussen het federale en het gewestelijke niveau noodzakelijk.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vermeld in hoofdstuk 18 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. In hoeverre werd reeds gestart met de concretisering van dit actiepunt, nl. de bescherming van de kwaliteit en kwantiteit van watervoorraden ? Welke concrete maatregelen werden hiertoe reeds genomen ?
3. Wordt reeds een begin gemaakt met de concretisering van de zojuist aangeduide verplichtingen en aanbevolen activiteiten ? Zo ja, welke maatregelen werden reeds genomen ?
4. Wordt voor de uitvoering van dit actiepunt overleg gepleegd tussen de Vlaamse regering en de federale regering ? Zo ja, hoe verloopt dit overleg in concreto ?

Antwoord

1. In het kader van het integraal waterbeheer werden een reeks initiatieven genomen met name de operationalisering van de bekkencolleges. Op mijn initiatief wordt momenteel een bekkendecreet aan de Vlaamse regering voorgelegd dat een integraal waterbeheer moet waarborgen. Verder werden de milieubeleidsplannen water opgemaakt die een onderdeel zullen uitmaken van de integrale milieubeleidsplanning.
2. De bescherming van de kwaliteit wordt bewerkstelligd door de investeringsprogramma's voor waterzuivering in uitvoering van de AWP's. De programma's voor waterbeheersing worden afgewogen binnen het bekkenoverleg en afgestemd op een integrale aanpak. Verder is er ook het grondwaterdecreet met zijn uitvoeringsbesluiten dat een bescherming van zowel kwaliteit als kwantiteit van het grondwater beoogt.
3. De hierboven vermelde activiteiten zijn lopende.
4. De uitvoering van de acties is een opdracht van de gewesten.

Vraag nr. 286 van 15 september 1994 van de heer A. DE BOECK

Milieuvergunningaanvraag – Exploitatie van een inrichting van klasse 1

Op 22 juni 1994 diende het gemeentebestuur van de gemeente Wommel een aanvraag in om op het perceel, gelegen in de gemeente Wommel, Ronkel 44, een inrichting klasse 1 te exploiteren.

Het plaatselijk wijkcomité verzet zich daartegen en diende een bezwaarschrift in bij het gemeentebestuur (bijlage).

Graag had ik vernomen of de minister deze vergunning heeft toegekend ? Indien het antwoord op deze vraag bevestigend is, wens ik van de minister te vernemen op welke gegevens en argumenten hij deze beslissing baseerde.

Antwoord

Door het gemeentebestuur van de gemeente Wommel werd geen aanvraag ingediend om op het perceel gelegen Ronkel 44 te Wommel een inrichting klasse 1 te exploiteren. Wel werd op 6 mei 1994 door de CV Meda een milieuvergunningaanvraag ingediend met het oog op het uitbreiden van een reeds bestaande en vergunde drukkerij gevestigd op het adres Ronkel 44 te Wommel.

De bestaande inrichting werd vergund bij beslissing van het college van Burgemeester en schepenen van Wommel van 7 februari 1980 voor een periode eindigend op 7 februari 2010.

De bevoegdheid om uitspraak te doen over het door de C.V. Meda op 6 mei 1994 ingediende dossier en

eventueel de uitbreiding toe te staan berust bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant, dit overeenkomstig artikel 35 van Titel I van het Vlaarem.

Uiterlijk op 15 oktober 1994 moet de bestendige deputatie een beslissing nemen over dit dossier, dit volgens de bepalingen van artikel 34, 4b van Titel I van het Vlaarem.

Vraag nr. 287
van 15 september 1994
van de heer M. MAERTENS

Europees jaar voor het Natuurbehoud 199.5 – Beleids-opties

1995 werd door het Europees Parlement uitgeroepen tot Europees Jaar voor het Natuurbehoud.

1. Welke beleidsopties heeft de minister reeds vastgelegd om dit jaar het natuurbehoud te concretiseren ?
2. Werd daarover reeds overleg gepleegd met het Europees Directoraat-Generaal, en zo ja, op welke data en met welke resultaten ?
3. Werd daarover reeds overleg gepleegd met de federale regering, en zo ja, op welke data en met welke resultaten ?
4. Werd in de beleidsopties in de samenwerking met het provinciale en het gemeentelijke niveau voorzien, en zo ja, op welke wijze ?

Antwoord

1. Mijn beleid inzake natuurbehoud omvat, in overeenstemming met het Milieubeleidsplan en Natuurontwikkelingsplan van Vlaanderen (1990-1995), de volgende krachtlijnen :
 - een soortgericht beleid, gericht op de bescherming van dier- en plantensoorten in hun leefmilieu ;
 - een gebiedsgericht beleid dat de bescherming van grotere aaneengesloten gebieden beoogt ;
 - een beleid gericht op een verbetering van de basis-ecologische kwaliteit van de open ruimte ;
 - een beleid gericht op de vorming en het voorlichten van de bevolking, via bepaalde doelgroepen ;
 - een beleid gericht op de stimulering en de ondersteuning van de lokale besturen t.b.v. natuurbehoud.

De doelstellingen van het tweede Europees Jaar voor het Natuurbehoud sluiten aan bij de bovenvermelde beleidslijnen. Inderdaad de doelstellingen van dit tweede Europees Jaar zijn :

- onderzoek van de situatie van de natuur in Europa, vijftig jaar na het eerste Europees natuurbeschermingsjaar (1970) ;

- stimulering van het natuurbehoud ook buiten de natuureservaten ;
 - stimulering van de lokale besturen voor acties t.b.v. het natuurbehoud in hun gebied.
2. Het tweede Europees Jaar voor het natuurbehoud is een initiatief van de Raad van Europa en niet van de Europese Unie. Daarom wordt in Vlaanderen gewerkt binnen de door de Raad van Europa uitgestippelde krachtlijnen.
 3. Regelmatig wordt overleg gepleegd met het federaal ministerie van Landbouw, dat ter zake echter alleen een coördinerende rol vervult. Zes coördinatievergaderingen vonden reeds plaats. Tijdens deze vergaderingen werden twee gemeenschappelijke initiatieven van de drie gewesten samen afgesproken, nl. :
 - een academische zitting in aanwezigheid van Z.M. de Koning ;
 - het uitdragen van de boodschap van het jaar via firma's met een bovengewestelijke structuur zoals de NMBS, SABENA, ASLK, e.a.

Tevens wordt via een gemeenschappelijk aangewezen gedelegeerde contact gehouden met de werkgroep van de Raad van Europa die zich met het Europees Jaar bezighoudt.

In het Vlaams Gewest zelf werd een Regionaal organisatie Comité Vlaanderen (ROCV) ingesteld dat afgevaardigden van de voornaamste betrokkenen inzake natuurbehoud in Vlaanderen bijeen brengt om mij van advies te dienen voor acties die het best aansluiten bij de lopende initiatieven inzake natuurbehoud (Groene Hoofdstructuur, Gemeentelijk Natuurontwikkelingsplan, Ecologische impulsgebieden, enz.)

4. In het raam van het tweede Europees Jaar wordt naar de gemeenten toe die de milieuconvenant ondertekenden de nadruk gelegd op de noodzaak zo snel mogelijk een gemeentelijk natuurontwikkelingsplan (GNOP) op te stellen. De provinciale coördinatoren voor de milieuconvenant dienen deze acties te ondersteunen. Ook tussen de projecten ingediend door verenigingen bij het ROCV zijn voorstellen die de gemeenten willen ondersteunen voor activiteiten inzake het natuurbehoud op hun grondgebied.

Vraag nr. 288
van 15 september 1994
van de heer L. STANDAERT

Sociale huisvesting – Camera's – Aansprakelijkheid

De sociale huisvestingsmaatschappij De Goede Woning, met zetel te Antwerpen, heeft in een schrijven in juni 1994 aan haar huurders medegedeeld dat een niet-zichtbaar opname-apparaat in elke lift van de gebouwen zal worden geplaatst, teneinde de schulden te kunnen opsporen die vernielingen zouden aanbrenge aan de collectieve delen van het verhuurde goed.

In hetzelfde schrijven werd aan de huurders eveneens meegedeeld, dat indien de schulden van toegebrachte

vernielingen niet kan worden achterhaald, de kosten ten laste zullen worden gelegd van alle huurders van het betrokken gebouw.

1. Acht de minister het plaatsen van een niet-zichtbaar opname-apparaat in liften van sociale huurwoningen verenigbaar met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dienaangaande ?
2. In hoeverre acht de minister dat in dit geval aan de voorwaarden vervat in artikel 8.2 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens voldaan is ?
3. In welke maatregelen is voorzien met betrekking tot het bewaren, het "gebruik", de bestemming en het uitwissen of vernietigen van de geregistreerde gegevens ?
4. In welke omstandigheden en onder welke voorwaarden zal van de geregistreerde gegevens gebruik worden gemaakt, en in welke uitvoeringsmodaliteiten is voorzien ?
5. In welke waarborgen is voorzien teneinde misbruik van de geregistreerde gegevens te voorkomen ?
6. Acht de minister het wettelijk toelaatbaar dat huurders van een sociale woning contractueel aansprakelijk worden gesteld, zonder dat een contractuele wanprestatie wordt bewezen in hoofde van de huurder ?
7. Acht de minister het wettelijk toelaatbaar dat huurders van een sociale woning extra-contractueel aansprakelijk worden gesteld voor vernielingen toegebracht aan collectieve delen van het gehuurde goed, zonder dat het bewijs wordt geleverd van een onrechtmatige daad in hoofde van de huurder, schade en oorzakelijk verband ? Zo ja, op welke wetteksten baseert men zich hiervoor ?
8. Acht de minister het verhalen van schade op huurders die geen schuld treffen, verenigbaar met het schuldgebonden karakter van het aansprakelijkheidsrecht ? Zo ja, op welke wetteksten baseert men zich hiervoor ?
9. Acht de minister het wettelijk toelaatbaar dat schade ten gevolge van een ongekende oorzaak ten laste wordt gelegd van de huurder ? Zo ja, op welke wetteksten baseert men zich hiervoor ?
10. Samenvattend, kan de minister zich akkoord verklaren met de door bovenvermelde huisvestingsmaatschappij bevolen maatregelen ? Zo niet, welke maatregelen overweegt de minister te nemen ?

Antwoord

1. Het plaatsen van een niet-zichtbaar opname-apparaat in liften van sociale huurwoningen in zijn huidige vorm is niet verenigbaar met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. De basisprincipes van personeegegevensbescherming werden opgenomen in de Belgische wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer waardoor informatie over personen

in het algemeen slechts verwerkt en aangewend kan worden ter verwezenlijking van een vooraf – per aangifte – bekendgemaakt, duidelijk afgebakend en rechtmatig doel.

2. In de rechtsleer heerst er grote eensgezindheid dat videoopnamen in het kader van camerabewaking als een "geautomatiseerde verwerking" van persoonsgegevens kunnen worden beschouwd en bijgevolg onderworpen zijn aan de strikte wettelijke voorwaarden.
- In casu is niet voldaan noch aan de voorwaarde van aangifteplicht bij de daartoe opgerichte commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, noch aan de voorwaarde van het inzage- en verbeteringsrecht van de betrokkene.
3. Tot op heden werd in casu één opnameapparaat willekeurig om beurt aangesloten op de camera's van de liften. In de recorder zit slechts één band die permanent blijft draaien. Nieuwe opnamen overspoelen steeds de geregistreerde gegevens.
4. Wanneer in de lift, waar de recorder is aangesloten op de camera, zich iets voordoet wordt de band bekeken. Het directiecomité van de sociale huisvestingsmaatschappij zal dan de nodige vaststellingen doen en de zaak in handen van het gerecht geven.
5. De manier van opname heeft tot gevolg dat indien zich geen delicten voordoen in de liften die gecontroleerd werden, de eerder geregistreerde gegevens steeds overspoeld worden door nieuwe opnamen.
6. Neen. Dit druist in tegen de wettelijke principes ter zake.
7. Neen. De rechtsregels m.b.t. de buitencontractuele aansprakelijkheid – artikel 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek vereisen evenzeer dat de desbetreffende huurder slechts aansprakelijk is en bijgevolg kan veroordeeld worden tot betaling van een schadevergoeding wanneer de schade, de schuld en het oorzakelijk verband tussen beide bewezen zijn.
8. Neen. De sociale huisvestingsmaatschappij als eiser heeft de bewijslast dat de huurder in kwestie een onrechtmatige daad heeft begaan waardoor zij schade lijdt.
9. Neen. Dit volgt vanzelfsprekend uit het feit dat dit wettelijk niet kan (zie antwoorden 7 en 8).
10. Neen. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij zal de betrokken erkende sociale huisvestingsmaatschappij opmerkelijk maken van het feit dat zij handelt in strijd met bovengenoemde wettelijke principes en haar verzoeken de nodige maatregelen te treffen, teneinde wettelijk in orde te zijn.

Vraag nr. 289
van 21 september 1994
van de heer W. DEMUYT

Rivierbeek in Oostkamp- Niet uitvoeren van onderhoud

De Waardammebeek (het stroomopwaarts gedeelte van de Rivierbeek vanaf Waardamme naar Rudder-

voorde) zorgt ieder jaar voor overstromingen. Het betreft het niet beschermde deel van de Rivierbeek – waterloop van eerste categorie nr. 0.9 (zie plan hierbij ingesloten).

De overstromingen stroomopwaarts in de dorpskemen van Ruddervoorde en Waardamme zijn te wijten aan een te kleine afvoercapaciteit van de beek. Het regelmatig ruimen en schoonmaken van de beek kan daar een gevoelige verbetering in brengen.

Alhoewel in het budget voorzien is voor het ruimen en schoonmaken van de beek, blijven de werken achterwege ; daardoor zijn er in het najaar opnieuw overstromingen te verwachten.

Kan ik van de minister vernemen wat de reden is van het niet uitvoeren van de werken ?

Antwoord

De volgende werken zijn in het stroomgebied van de Rivierbeek door het Vlaamse Gewest aan de hiernage-noemde waterlopen in het vooruitzicht gesteld :

- a) Dienstjaar 1994 : kruidruiming aan de Rivierbeek en de Velddambeek en ruiming van de Hertsbergebeek.
- b) Dienstjaar 1995 : ruiming van de Rivierbeek stroomafwaarts van de Stationstraat te Oostkamp. Ruiming van de Rivierbeek stroomopwaarts van de samenvloeiing met de Hertsbergebeek en ruiming van de Velddambeek.

Er werd vastgesteld dat ook ruimingswerken nodig zijn aan de Velddambeek (of Waardammebeek) te Oostkamp (Waardamme en Ruddervoorde) aan deze waterloop S.O. van de weg Brugge-Kortrijk, d.i. in het gedeelte van bovengenoemde waterlopen dat niet als landschap werd gerangschikt door het ministerieel besluit van 9 oktober 1992. Voor deze werken zal dringend het advies van het bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling worden ingewonnen aangezien het advies van dit bestuur enkel betrekking had op kruidruimingswerken. Er is dus geen sprake van dat geen werken worden uitgevoerd ; wel is het zo dat ze, gelet op de bij zondere waarde van de vallei van de Rivierbeek, grondig worden voorbereid met alle betrokken diensten en slechts worden uitgevoerd nadat de nodige vergunningen zijn bekomen.

Vraag nr. 290 van 27 september 1994 van de heer L. BARBE

Milieuvergunningcommissies – Toevoeging van nieuwe stukken

De aanvrager van een milieuvergunning kan door de provinciale milieuvergunningcommissie, of, in beroepsdossiers, door de gewestelijke milieuvergunningcommissie gehoord worden. Nu zouden sommige aanvragers bij die gelegenheid nieuwe stukken bij hun milieuvergunningsaanvraag toevoegen (emissiemetingen, contracten inzake mestafzet enz.). De adviesverlenende overheidsorganen kunnen hierover geen advies meer uitbrengen. Ze kunnen enkel in de milieuver-

gunningscommissie de stukken doornemen en becommentariëren, wat uiteraard een nogal oppervlakkige manier van werken is.

1. Is de minister ervan op de hoogte dat er soms door aanvragers van een milieuvergunning nog bijkomende stukken worden ingediend op de zittingen van de milieuvergunningcommissies ?
2. Is deze gang van zaken wettelijk ? Zoniet, welke maatregelen heeft de minister genomen om hier een einde aan te maken ? Zoja, in hoeverre laat deze manier van werken een degelijke beoordeling van de vergunningsaanvraag toe ?

Antwoord

1. Het is inderdaad zo dat aanvragers van een milieuvergunning tijdens hoorzittingen van de milieuvergunningcommissies bijkomende toelichtingen al of niet gestaafd door nieuwe dossierstukken of -elementen kunnen aanbrengen. Andere partijen mogen dit in de totale loop van de procedure echter ook doen. Het spreekt vanzelf dat de adviesverlenende overheidsorganen in hun oorspronkelijke adviezen met deze later in de procedure ingebrachte nieuwe elementen en/of stukken geen rekening hebben kunnen houden. Er dient nochtans onmiddellijk opgemerkt dat deze adviezen voor de beslissende overheid een niet-bindend karakter hebben. Dit is trouwens ook het geval voor de adviezen van de milieuvergunningcommissies. De tijdens het horen door de milieuvergunningcommissie ingebrachte nieuwe elementen worden daarenboven in de schoot van de commissie geëvalueerd. Vermits elk van de adviesverlenende overheidsorganen in deze commissie is vertegenwoordigd kan een advies worden geformuleerd dat rekening houdt met de nieuw ingebrachte elementen.
2. Het toevoegen van nieuwe elementen en/of dossierstukken in de loop van de procedure is een recht inherent aan de Vlarem-procedure vermits in artikel 13, 3 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning uitdrukkelijk in het recht van het horen van de aanvrager is voorzien. Evenwel kunnen niet alle elementen die later aan het dossier worden toegevoegd in aanmerking worden genomen. Enerzijds zijn er de gegevens die op basis van artikel 5 (Vlarem I) bij de vergunningsaanvraag moeten gevoegd worden. In haar arrest nr. 48.186 van 23 juni 1994 heeft de Raad van State gesteld dat de aanvraag duidelijk en volledig moet zijn en dat de onvolledigheid van een aanvraag die later in de procedure wordt opgevangen neerkomt op de uitholling van het bezwaarrecht. Op basis van het arrest moet besloten worden dat wijzigingen of technische vervolledigingen van de aanvraag niet mogen in aanmerking worden genomen. Anderzijds zijn er de verduidelijkingen of toevoegingen die niet stricto sensu vereist worden door artikel 5 (Vlarem I). Uit o.a. het arrest nr 44273 van 30 september 1993 blijkt dat de overheid bij haar beslissing ertoe gehouden is met deze gegevens rekening te houden.

Vraag nr. 291
van 29 september 1994
van de heer L. VAN STEENWEGEN

***Maatregelen tegen de verspreiding van bacterievuur –
 Verouderde zienswijze en tegenstrijdige gevolgen***

Het ministerieel besluit van 13 februari 1984, gewijzigd door het ministerieel besluit van 19 februari 1987, betreffende tijdelijke maatregelen om het inbrengen en het verspreiden van bacterievuur te voorkomen gaat uit van een geheel verouderde zienswijze van de verspreiding van bacterievuur of het zogenaamde perevuur.

In antwoord op de parlementaire vraag van de heer G. Jansegers van 28 november 1990 wordt gesteld dat de administratie naar aanleiding van het rapport van Dr. BF van Tooren van de universiteit van Wageningen de lopende maatregelen (ministerieel besluit van 13 februari 1984, gewijzigd bij de ministeriële besluiten van 6 maart 1986 en 19 februari 1987) betreffende tijdelijke maatregelen om het inbrengen en het verspreiden van bacterievuur te voorkomen onderzoekt en indien nodig zal aanpassen. Niettegenstaande de steeds overtuigender argumentatie tegen het al te drastisch optreden tegenover meidoornhagen en niettegenstaande de belofte dat de administratie na onderzoek het beleid zou bijsturen stellen wij vast dat het ministerieel besluit van 25 februari 1992 het aantal bijzonder beschermde gebieden nog uitbreidt.

1. Is, gelet op de nieuwe bevindingen uit vele studies, het langer toepassen van dit besluit niet tegenstrijdig met de bescherming van lineaire elementen in het landschap ?
2. Wat gebeurt er wanneer een meidoornhaag zich bevindt in waardevol agrarisch gebied. Gezien het verbod op vegetatiewijziging ontstaat hier toch een tegenstrijdigheid. Wie heeft in deze discussie het laatste woord ?

Antwoord

1. De bevoegdheid inzake de plantenbescherming behoort toe aan de federale overheid.
2. Indien een eigenaar, pachter of vruchtgebruiker door de bevoegde diensten van het federale ministerie van Landbouw op de hoogte gesteld wordt dat een meidoornhaag op zijn onroerend goed of op het onroerend goed dat door hem beheerd wordt, aangetast is door het bacterievuur, dient hij volgens artikel 4 van het ministerieel besluit van 13 februari 1984 betreffende tijdelijke maatregelen om het inbrengen en het verspreiden van bacterievuur te voorkomen, te handelen volgens de aanwijzingen van de ingenieur voor plantenbescherming van datzelfde ministerie.

Slechts in het geval dat de haag dient te worden gerooid en als het betrokken onroerend goed gelegen is in een gebied met een gewestplan-bestemming zoals opgesomd in artikel 2, 1 & 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 4 december 1991 tot instelling van een vergunningsplicht voor de wijziging van vegetatie en van lijn- en puntvormi-

ge elementen, is deze activiteit vergunningsplichtig volgens dit laatste besluit van de Vlaamse regering.

Bij dergelijke gevallen dient eveneens rekening gehouden te worden met het proportionaliteitsbeginsel. Dit betekent dat in geval van betwisting de rechter dient te oordelen of de persoon die in het boven beschreven voorbeeld de rooijing van de meidoornhaag uitvoerde al of niet rechtvaardig handelde.

Op een contactvergadering tussen de dienst Plantenbescherming van het federale ministerie van Landbouw en verschillende diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd op 2 september 1994 door de federale diensten gevraagd in dergelijke gevallen een afwijking te bekomen op de Vlaamse reglementering zoals beschreven in het vegetatiebesluit. Deze aangelegenheid wordt momenteel onderzocht door de bevoegde diensten van de Vlaamse administratie.

Vraag nr. 1
van 19 oktober 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Veeteeltbedrijven – Verwijderen van kadavers

Het ophalen en verwerken van kadavers behoort sedert de jongste wetten op de staatsvorming tot de bevoegdheid van de gewesten. Bij de huidige ontwikkeling van de veeteelt, waarbij per bedrijf grote aantallen dieren worden gehouden, neemt ook het sterfterisico toe. Een vlotte verwijdering van kadavers is dan ook hoogst noodzakelijk omwille van de volksgezondheid waaraan door de bedrijven, terecht overigens, grote aandacht wordt besteed. Het blijkt echter dat dode dieren soms meerdere dagen op het bedrijf blijven liggen.

1. Wie is voor deze situatie verantwoordelijk ?
2. Wat wordt gedaan om deze toestand te verhelpen ?
3. Garandeert het automatisch meldingssysteem werkelijk dat kadavers binnen 2 werkdagen worden opgehaald ? Zou dit niet moeten gebeuren binnen 2 kalenderdagen ?

Antwoord

1. Volgens artikel 6, 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 1993 betreffende de ophaling en de verwerking van dierlijk afval moet het dierlijk afval overeenkomstig artikel 4 door de producent aangegeven, door het erkende verwerkingsbedrijf van hoog-risicomateriaal worden opgehaald binnen een termijn van twee werkdagen na de melding. De erkende verwerkingsbedrijven worden voor deze situatie verantwoordelijk geacht.
2. De problemen die er geweest zijn rond het laattijdig ophalen van krengen werden op 23 september jl. besproken in de commissie Dierlijk Afval met de vertegenwoordigers van producenten en verwerkers. De laattijdige ophalingen waren naast het niet geregistreerd zijn van de melding in het automatisch

S

systeem, te wijten aan eerder uitzonderlijke situaties zoals de warme zomer van 1994 en de varkenspest. Naar aanleiding van de problemen met het automatisch meldingssysteem werd door de vilbeluiken een mededeling gepubliceerd in de vakpers met vermelding van een info-nummer. Bovendien worden de meldingen die een tweede maal in de routeplanning voorkomen, extra aangeduid op de lijsten opdat die krenge zo snel mogelijk zouden worden opgehaald. De sterftepieken van bv. pluimvee tengevolge van de uitzonderlijke warmte van de afgelopen zomer gaven hier en daar aanleiding tot vertraging in de ophaling. Deze periode beperkte zich echter tot de eerste helft van juli. Om diverse problemen in verband met de ophaling van krenge in de toekomst te vermijden, wordt door de commissie Dierlijk Afval een ophalingssysteem 2000 voorbereid in samenwerking met alle belanghebbende partijen waaronder de erkende verwerkingsbedrijven van hoog-risicomateriaal.

3. Zoals blijkt uit het antwoord op vraag 1 moeten de erkende verwerkingsbedrijven van hoog-risicomateriaal de kadavers ophalen binnen een termijn van 2 werkdagen na melding. De commissie Dierlijk Afval werkt thans aan een nieuw ophalingssysteem dat meer garanties biedt voor de Ophaling van de kadavers binnen de kortste termijn, na melding.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 369
van 22 september 1994
van de heer R. VAN WALLEGHEM

Omkoopschandaal in de Westhoek – Maatregelen om bedrag te recupereren

In juni 1979 werd een deel van de Westhoek opgeschrikt door een groot omkoopschandaal. Het hoofdpersonage in deze zaak was een oud-senator, gewezen plaatsvervangend vrederechter, kandidaat-gouverneur voor de provincie West-Vlaanderen, advocaat en burgemeester van De Panne.

Een jonge dynamische ploeg commissarissen van het Hoog Comité van Toezicht, onder leiding van wijlen hoofdcommissaris Albert Borkelmans, streek neer in Veurne, beet zich vast in de zaak en slaagde erin niet-tegenstaande het gebrek aan middelen en zelfs tegenkantingen van een toenmalige "hoogste autoriteit" van het Comité om een omkoping van 8.500.000 frank te bewijzen, wellicht het topje van de ijsberg. Een tiental personen werd aangehouden doch een aantal wist de dans te ontspringen. De gevorderde onderzoeksrechter

nam verlof, zijn plaatsvervanger werd ziek en uiteindelijk diende de voorzitter van de rechtbank van Veurne zelf als onderzoeksrechter op te treden. Toch werd de hoofdacteur van dit groots opgevatte omkoopschandaal, waardoor een waardevol stuk Vlaams natuurgebied onherroepelijk verkwanseld werd ten voordele van een Brusselse bouwpromotor, een paar jaar later samen met een stel anderen door het Hof van Beroep van Oost-Vlaanderen veroordeeld. Of ze hun gevangenisstraf ook hebben uitgezeten is mij niet bekend.

Overeenkomstig het artikel 253 van het strafwetboek moet het produkt van omkoping ten goede komen aan "godshuizen of aan het bureel van weldadigheid". Vandaag is dat het OCMW. Mij werd echter meegedeeld dat het OCMW tot op heden, dus meer dan tien jaar nadat het arrest in kracht van gewijsde trad, in deze zaak nog steeds geen frank zou hebben ontvangen. Toch zou dit OCMW zeker niet nalatig geweest zijn. Nog steeds volgens de inlichtingen die mij bereikten, zou het immers een bedrag van plusminus 100.000 frank aan erelonen hebben uitbetaald aan een bekend Gents strafpleiter wiens hulp werd ingeroepen gewoon om in het bezit te worden gesteld van de gelden die haar ex officio, en rechtens, krachtens de wet, toekomen.

1. Kan de minister mijn inlichtingen bevestigen ; welke verklaring heeft hij voor het feit dat de gelden, voortkomend uit een voor één keer bewezen omkoopschandaal waarbij de "fine fleur" van de Westhoek en francofoon Brussel betrokken was, nog steeds niet terugbetaald werden aan de gemeenschap, in casu het OCMW van De Panne, zoals de wet dit uitdrukkelijk stipuleert ? Wie is hiervoor verantwoordelijk ?
2. Welke maatregelen kan en zal minister nemen om alsnog het toch niet onbelangrijke bedrag van 8.500.000 frank zo snel mogelijk te recupereren ?
3. Werden in deze zaak bewarende maatregelen genomen op goederen van de betrokkenen ? Zo ja, welke ? Zo neen, waarom niet ?
4. Heeft de minister weet van andere soortgelijke gevallen waarbij OCMW's openstaande vorderingen hebben op gelden die hen, ingevolge veroordelingen wegens omkoping, van rechtswege toekomen ? Om welke gemeenten, welke bedragen en welke wachttijden gaat het ?
5. In hoeveel gevallen dienden OCMW's een beroep te doen op dure advocaten om te trachten de hun toekomende gelden ook werkelijk te ontvangen ?

Antwoord

Ik heb de eer mee te delen dat de problematiek van de vraagstelling behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

H. WECKX**VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN****Vraag nr. 1%**
van 13 september 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH**Bestuur Jeugdwerk – Kroniek en verslag 1993**

De jeugdsector leest altijd met zeer veel belangstelling de "Kroniek van het bestuur Jeugdwerk". Ook het verslag van 1993 is belangwekkend.

Zo wordt er op pagina 45 van deze kroniek gewag gemaakt van het feit dat, voor wat betreft de landelijke jeugdwerken, werk gemaakt werd van grondige erkenningsinspecties. Er wordt onder meer melding gemaakt dat in 1993 bij 22 erkende jeugdverenigingen een erkenningsonderzoek verricht werd.

Kan de minister antwoord geven op volgende vragen.

1. Op basis van welke criteria werden 22 jeugdverenigingen uitgekozen om onderworpen te worden aan een erkenningsonderzoek ?
2. Hoeveel jeugdbewegingen, jongerenbewegingen, studentenbewegingen, gespecialiseerde jeugdgroepen, jeugddiensten en coördinatieorganismen werden aan een erkenningsonderzoek onderworpen ?
3. Kan de minister een indeling geven van de erkenningsonderzoeken die verricht werden volgens het coördinatieorganisme waar deze jeugdverenigingen al dan niet bij aangesloten zijn ?

Antwoord

1. Het koninklijk besluit van 18 september 1975 betreffende de indiening van aanvragen tot erkenning van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, de duur van de erkenning alsook de modaliteiten inzake inspectie en begeleiding door de administratie bepaalt in artikel 2 dat de jeugdverenigingen voor onbepaalde tijd worden erkend.

De administratie ziet het als haar plicht de nodige controles en inspecties uit te voeren, telkens zij hier toe een aanleiding ziet. Dit kan het gevolg zijn van een vraag van de meerderheid van de Jeugdraad of indien de jaarlijkse werkingsverslagen en financiële verslagen of de inspecties van de afdeling Jeugdwerk elementen bevatten waardoor bepaalde verenigingen dreigen niet meer aan de erkenningscriteria te voldoen. De afdeling Jeugdwerk heeft in 1993 op basis van bovengenoemde aanwijzingen 22 inspecties uitgevoerd.

2. Deze inspecties werden uitgevoerd bij volgende jeugdverenigingen :
 - a. jeugdbewegingen : geen
 - b. jongerenbewegingen : 1
 - Kajottersbeweging

- c. studentenbewegingen : 2
 - Vlaamse Universiteitspastoraal
 - Vereniging Vlaamse Studenten
- d. gespecialiseerde jeugdbewegingen : 4
 - Jefi – Jeugdfilmdienst opgericht door de BGJG
 - Jeugd en Muziek
 - Jonge Kerk
 - Natuur 2000
- e. jeugddiensten : 14
 - Aktiegroep Kritisch Onderwijs
 - Centrum Jozef Cardijn
 - CRW Speeldienst van de Bond
 - De Verbeelding
 - Info Jeugd Nationaal
 - Jeugd en Stad – Centrum Grootstedelijk Jeugdwerk
 - Jeugd en Wetenschap
 - Jemp
 - Jeugddienst ATB – Natuurvrienden
 - Liberale Federatie van Jeugthuizen
 - NCMV-jongeren
 - Nationale Jeugddienst voor Volksdans
 - Op Vrije Voeten
 - Wegwijzer
- f. coördinatieorganismen : 1
 - Liberaal Jeugdoverleg

Dit leidde tot een verdere erkenning van 20 jeugdverenigingen en de intrekking met ingang van 1 januari 1994 van 2 jeugddiensten.

3. Aangezien het de jeugdverenigingen vrij staat al dan niet aan te sluiten bij een coördinatieorganisme werd bij het erkenningsonderzoek nooit nagegaan of de vereniging al dan niet lid is van een coördinatieorganisme. Bijgevolg kan op dit onderdeel van de vraag geen concreet antwoord worden gegeven.

Vraag nr. 197
van 13 september 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH**Decreet tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het Landelijk Georganiseerd Jeugdwerk – Erkenningscriteria**

Het decreet tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het Landelijk Georganiseerd Jeugdwerk (Belgisch Staatsblad van 15 mei 1975 zoals gewijzigd bij decreet van 8 april 1987) voorziet in een aantal erkenningscriteria onder meer in verband met artikel 2.

Zo dient een jeugdvereniging opgericht te zijn op privé-initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk of een instelling van openbaar nut, overeenkomstig de wet van 27 juni 1921.

Het lijkt duidelijk vast te staan dat de enige vorm die gesteld wordt in het decreet de oprichting is van de jeugdvereniging op privé-initiatief én in de vorm van een V.Z.W. of een instelling van openbaar nut.

Waar het duidelijk is dat voor de overheid iedere privé-organisatie die opgericht is in de vorm van een V.Z.W. aan de voorwaarden voldoet, wordt vastgesteld dat de

administraties en de inspecties zich meer en meer inlaten met de statuten zelf van jeugdverenigingen, alsmede met de personen én de motivering voor de oprichting.

1. Hebben de administratie en de inspectie het recht zich in te laten met de inhoud van de statuten van een dergelijk privé-initiatief, daar waar deze in het verleden nooit aanleiding hebben gegeven tot enige opmerking desbetreffend, geen bezwaar waren voor de erkenning en geen enkele opmerking kregen in de loop der jaren ?
2. Kunnen de administratie en de inspectie peilen naar de motivering waarom bepaalde personen toetreden tot een algemene vergadering of een raad van bestuur van een privé-initiatief ?
3. Hebben de administratie en de inspectie zich in te laten met de gedrevenheid die jongeren ertoe brengt zich al dan niet in te zetten voor welk jeugdinitiatief dan ook ?

Antwoord

1. Het decreet van 22 januari 1975 tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk bepaalt in artikel 2, § 1 punt 3 dat een vereniging die wil erkend worden inderdaad dient opgericht te zijn in de vorm van een vzw of van een instelling van openbaar nut overeenkomstig de wet van 27 juni 1921.

Daarenboven bepalen de bijzondere erkenningsvoorwaarden vermeld in artikel 2 § 2 van genoemd decreet per werksoort wat de doelgroep moet zijn. Het spreekt bijgevolg voor zich dat de administratie belast met het erkenningsonderzoek dient na te gaan of de statuten in overeenstemming zijn met de gestelde erkenningsvoorwaarden, en indien dit nodig is, ter zake opmerkingen dient te formuleren in het inspectieverslag en het erkenningsonderzoek.

2. Genoemd decreet bepaalt in artikel 2 § 1, punten 5 en 6 hoe de jeugdvereniging moet worden geleid. Het behoort bijgevolg tot de opdracht van de administratie en de inspectie om deze erkenningsvoorwaarden na te gaan.
3. Wanneer de bevoegde administratie een inspectiebezoek uitvoert tijdens een activiteit waarvoor een subsidiëring is aangevraagd, zoals kadervormingsinitiatieven, speelpleinwerkingen of jeugdvakanties, heeft zij de opdracht om alle subsidiëringcriteria te onderzoeken. Eén hiervan is steeds na te gaan of de begeleiders een aangepaste opleiding voor hun taak hebben gekregen. Naar mijn weten wordt er door de inspectie niet nagegaan waarom iemand zich inzet voor een bepaalde jeugdvereniging. Wel wordt normalerwijze gepeild naar de opleiding van de eigen medewerkers via kadervormingsinitiatieven opgezet door de eigen vereniging, zoals decreetaal vereist is.

Vraag nr. 198 van 15 september 1994 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Kabeldistributie

Destijds moest de Westvlaamse kabeldistributiemaatschappij die de Waalse faciliteitengemeente Komen bediende er op eigen kosten voor zorgen dat Komen een deel van de programma's die elders in West-Vlaanderen worden gedistribueerd, niet zou ontvangen. Het ging er met name om de VTM uit de Komense huiskamers te houden.

In Voeren deed zich het omgekeerde voor. De Luikse distributiemaatschappij stuurde het VTM-sigitaal niet door naar het Vlaamse Voeren. Thans is dit wel het geval. Naar verluidt zouden de hieraan verbonden kosten ten minste voor een deel verhaald zijn op de Vlaamse overheid.

Kan de minister dat bevestigen

Om welk bedrag gaat het in voorkomend'geval en werd het betaald ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat de Vlaamse Gemeenschap voor 50 percent bijdroeg in de technische kosten om het VTM-programma in Voeren te kunnen verdelen.

De Vlaamse regering keurde deze principiële beslissing goed in vergadering van 4 april 1990.

Bij ministerieel besluit van 2 oktober 1991 werd een bedrag van 3.201.450 frank toegekend aan de intercommunale kabelmaatschappij Interмосane.

De uitbetaling gebeurde op 12 december 1991.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 181 van 13 september 1994 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – Taalregeling onderwijs

Het Fransdolle blad Carrefour, het contactblad van de Franstaligen in Vlaams-Brabant die zich niet wensen aan te passen, meldt triomfantelijk dat de Vlaamse minister van Onderwijs erin heeft toegestemd om de vakantieperiode van de Franstalige basisschool te Wemmel te laten samenvallen met de vakantieperiode in het Waalse onderwijs.

Nochtans meen ik dat destijds bij de totstandkoming van de wetgeving inzake faciliteiten voor Franstaligen het juist de bedoeling was om de doorstroming van kinderen van Franstaligen naar het Nederlandstalig middelbaar onderwijs te vergemakkelijken via Franstalig basisonderwijs met een doorgedreven opleiding in het Nederlands.

Meent de minister niet dat door een aparte regeling voor de Franstalige faciliteitscholen de integratiedachte op de helling komt te staan ?

Meent hij niet dat deze maatregel door de Franstalige bevolking politiek zal worden geïnterpreteerd als de bevestiging dat de randgemeenten geen integraal deel zijn van Vlaanderen ?

Geldt deze maatregel uitsluitend voor Wemmel of ook voor de andere randgemeenten rond Brussel ?

Is de maatregel ook van toepassing op andere Franstalige scholen in Vlaanderen, zoals in Ronse ?

Antwoord

De vakantieregeling voor de scholen van de Vlaamse Gemeenschap wordt vastgelegd op basis van artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 april 1991 tot organisatie van het schooljaar in het basis- en secundair onderwijs, in het deeltijds onderwijs en in het onderwijs voor sociale promotie georganiseerd, erkend of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 8 van dit besluit stelt dat de Vlaamse minister van Onderwijs of zijn gemachtigde voor individuele scholen, scholengroepen of centra op vraag van de betrokken inrichtende machten occasioneel of permanent afwijking kan verlenen van de bepalingen vermeld in de artikel 3 en 4, en artikel 5 wat de dag na Hemelvaart betreft. Evenwel mogen deze afwijkingen nooit impliceren dat het normaal aantal lessen op schooljaarbasis wordt verminderd en daardoor de afwerking van het goedgekeurd leerprogramma in het gedrang wordt gebracht.

Er worden geen de plano afwijkingen gegeven en er is ook geen aparte regeling voor de Franstalige faciliteitscholen. Zoals boven vermeld kunnen er wel afwijkingen verleend worden op individuele aanvragen. De afwijkingen dienen te worden aangevraagd uiterlijk op 1 mei van het voorafgaand schooljaar en dienen vergezeld te zijn van een proces-verbaal van overleg.

Af en toe worden afwijkingen verleend, zowel aan basisscholen als aan secundaire scholen.

Enkele voorbeelden :

- hotelscholen die een afwijking aanvragen om stages in het weekend en tijdens vakantieperiodes mogelijk te maken.
- scholen die de lessen om bepaalde redenen voor 8 uur wensen aan te vatten.
- alternatieve scholen, enz.

Het feit dat reeds individuele afwijkingen op de vakantieregeling zijn toegestaan, impliceert niet dat voor de Franstalige faciliteitscholen in de randgemeenten een aparte regeling zou bestaan. Deze afwijkingen zijn trouwens eenmalig en zeker niet automatisch hernieuwbaar.

Vraag nr. lg2 van 13 september 1994 van de heer L. STANDAERT

Deliberaties – Beroepsmogelijkheden

Nu elke leerling van goudwaarde is voor de scholen, hebben nogal wat leerkrachten de indruk dat, in tegenstelling tot vroeger, hun stem wat minder luid klinkt bij deliberaties. Sommige directies hebben hun toevlucht genomen tot soms heel droevige praktijken.

1. Kan men van een eerlijke vorm van deliberatie spreken indien leerkrachten onder geen enkele vorm inzage krijgen in, of een overzicht van, de resultaten van de leerlingen die ze moeten behandelen, en voor hun informatie uitsluitend zijn aangewezen op fragmentarische en mondelinge informatie vanwege de directie ? Zou het algemeen rechtvaardigheidsgevoel (vooral ook onder scholieren) niet gediend zijn indien er eenvormige onderrichtingen zouden zijn in verband met deliberaties vooral wat het formele aspect betreft ?
2. Een andere vorm van “manipulatie” bestaat erin deliberaties na enige tijd te laten overdoen. Onder welke voorwaarden kan een deliberatie hernomen worden ?
3. Moet, indien een deliberatie overgedaan wordt, de hele klas opnieuw behandeld worden, of mag voor één enkele leerling een re-deliberatie gehouden worden ?
4. Moet het feit dat over leerlingen een nieuwe deliberatie gehouden wordt, op enige wijze in de notulen worden opgenomen ? Moeten de resultaten van de eerste deliberatie in de notulen worden opgenomen ?
5. Ook bij de ouders heerst het gevoel dat de beroepsmogelijkheden tegen een beslissing van een delibererende klasseraad in praktijk onbestaande of zinloos zijn. Veel ouders zijn niet op de hoogte van de te volgen procedures. Zijn er cijfers voorhanden, over de schooljaren heen, van het aantal ouders dat klachten heeft geformuleerd tegen beslissingen van delibererende klasseraden ?
6. Heeft ooit één ouder, onder de huidige reglementering, gelijk gehaald in zijn klacht ?
7. In praktisch alle scholen blijkt de deontologische zwijgplicht van deelnemers aan een delibererende klasseraad dode letter. Leerlingen weten achteraf wie voor hen heeft gestemd, en wie niet. Dit is zeker niet bevorderlijk voor de algemene sfeer op de school tijdens volgende studie jaren. Het aantal directies dat optreedt tegen dergelijke overtredingen, is zo goed als nul.

Acht de minister het niet nodig enige vorm van maatregelen uit te werken om dit soort misstanden te voorkomen (bijvoorbeeld het verplicht invoeren van een geheime stemming indien er gestemd moet worden) ?

Antwoord

De bepalingen inzake de eindbeslissingen over regelmatige leerlingen door de delibererende klasseraden in het voltijds secundair onderwijs (eenheidsstructuur) zijn opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 13 maart 1991 en in de omzendbrief ref. SOZ(91)7 van 3 mei 1991, zoals gewijzigd.

1. Om zijn opdracht behoorlijk te vervullen, dient de delibererende klasseraad zich te laten leiden door concrete gegevens uit het dossier van de leerling, waaronder onder meer de resultaten van proeven, toetsen of examens die door de leraars werden afgenomen.

Aangezien desbetreffende klasseraad bestaat uit, benevens de voorzitter, "alle" leraars die aan de leerling onderwijs hebben verstrekt, is het mij niet duidelijk wat in sub. 1 van de vraag van het geachte lid wordt bedoeld met de gebrekkige informatie waarover leraars zouden beschikken aangaande de resultaten van de leerlingen.

2. De delibererende klasseraad is verplicht op het einde van het schooljaar voor elke regelmatige leerling, zonder uitzondering, "éénmalig" te beslissen over het geslaagd of niet geslaagd zijn voor het geheel van de vorming.

Dit betekent dat een dergelijke beslissing slechts kan worden overgedaan indien procedurefouten hebben plaatsgevonden, bv. de afwezigheid van een leraar bij de eindbeoordeling zonder opgave van wettige reden. Daarnaast dient de klasseraad ook opnieuw te delibereren indien de inrichtende macht daartoe beslist op grond van het feit dat een eindbeslissing omstreden wordt (al dan niet via gebruikmaking door de ouders van hun verhaalrecht ten aanzien van betwiste beslissingen).

3. Gelet op wat voorafgaat, kan een nieuwe eindbeoordeling zowel op een leerlingengroep als op een enkele leerling betrekking hebben.
4. Van de beslissingen van de delibererende klasseraad wordt een proces-verbaal opgemaakt en worden er notulen bijgehouden.

Het proces-verbaal bevat de lijst van de geslaagde en niet geslaagde leerlingen, terwijl de notulen o.m. een synthese zijn van de elementen die tot de beslissingen hebben geleid, waaronder eventueel het resultaat van de stemming.

5. en 6. Bij iedere inschrijving van een leerling legt de inrichtende macht aan de ouders het schoolreglement voor kennisneming ter ondertekening voor. Een kopie ervan wordt overhandigd.

Het schoolreglement bestaat minimaal uit drie onderdelen : het studie-, het orde- en het tuchtreglement.

Het studiereglement bevat de krachtlijnen rond de organisatie van de studies, waaronder het evaluatiestelsel en de verhaalmogelijkheden tegen beslissingen van delibererende klasseraden.

Er mag dan ook worden verondersteld dat ouders

op de hoogte zijn van de beroepsmogelijkheden en van de procedure.

Binnen het wettelijke kader beschikt elke school over een pedagogische autonomie, o.a. op het vlak van het beoordelen van leerlingen en de definiëring van criteria waarop eindbeslissingen zijn gefundeerd.

Hieruit volgt dat de onderwijsadministratie geen registratie doet van aard en aantal van de klachten van ouders.

7. De decreten van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschaps- respectievelijk het gesubsidieerd onderwijs voorzien, binnen het geheel van plichten waaraan deze personeelsleden zijn onderworpen, in het ambtsgeheim. Dit impliceert eveneens discretie over het stemgedrag van individuele leden van de klasseraden.

De controle op de naleving van deze plichten berust bij de inrichtende machten. Overtredingen kunnen leiden tot door de inrichtende machten opgelegde tuchtstraffen.

**Vraag nr. 183
van 13 september 1994
van de heer H. SUYKERBUYK**

***Faciliteitengemeenten – Onderwijs – Vakantiestelsel,
vraag om afwijkingen***

Meermaals werden de afgelopen jaren door Franstaligen in de randgemeenten afwijkingen aangevraagd voor hun kinderen, die in Franstalige scholen van de faciliteitengemeenten waren ingeschreven. Deze afwijkingen werden meestal gevraagd om op de vakanties in de Franstalige Gemeenschap, waar kinderen van eenzelfde familie in Franstalige scholen aldaar verbleven, te kunnen aansluiten.

Hoeveel vragen van die aard zijn het afgelopen schooljaar aangevraagd en in hoeveel gevallen werden die toegestaan ?

Antwoord

De aanvraag tot afwijking van de vakantieregeling zoals vastgesteld bij het besluit van de Vlaamse regering van 17 april 1991 tot organisatie van het schooljaar in het basis- en secundair onderwijs, in het deeltijds onderwijs en in het onderwijs voor sociale promotie georganiseerd, erkend of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, wordt ingediend door de inrichtende machten van de betrokken scholen (na overleg).

Deze aanvraag wordt uitsluitend gedaan indien de vakantieregeling van de Vlaamse Gemeenschap niet gelijk loopt met de vakantieregeling van de Franse gemeenschap (krokusvakantie en/of paasvakantie) en is beperkt tot de Franstalige scholen uit de Brusselse randgemeenten.

In het schooljaar 92/93 en 93/94 werd er geen enkele aanvraag ingediend. Voor het schooljaar 94/95 werden 6 aanvragen ingediend en toegestaan.

L. DETIEGE**VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 51
van 21 september 1994
van de heer J. GEYSELS

Charter van de werkzoekenden – Gegevens

Reeds enige tijd is er in Vlaanderen een charter van de werkzoekenden van kracht waarin een reeks rechten van de werklozen worden geformuleerd.

Kan de minister informatie geven over het volgende :

1. de manier waarop dat charter bekend is gemaakt en wordt gemaakt bij de werkzoekenden ;
2. hoeveel mensen een beroep hebben gedaan op het charter via klachten, verzoekschriften, enzovoort sinds het in werking treden van het decreet ;
3. op welke manier opvolging werd en wordt gegeven aan deze klachten ?

Antwoord

1. Het VDAB-Beheerscomité stemde op 6 februari 1991 in met het voorstel van de toenmalige gemeenschapsminister van Tewerkstelling om het Charter van de Werkzoekende in te passen in de VDAB-werking om op die manier een meer klantgerichte dienstverlening aan de werkzoekenden te garanderen. De gedragscode die het Charter voorstelt, was oorspronkelijk enkel moreel bindend voor de dienst ; het decreet van 31 maart 1993 houdende vaststelling van het Charter van de Werkzoekende (Belgisch Staatsblad 9 juni 1993) heeft deze gedragscode juridisch afdwingbaar gemaakt.

Het Charter wordt aan de werkzoekenden bekendgemaakt via een kleine, geëigende folder. Deze folder is voor iedereen beschikbaar (ligt ter beschikking van het publiek in de VDAB-plaatsingskantoren). Tevens wordt de folder aan iedere nieuw ingeschreven werkzoekende meegegeven. Tijdens de collectieve infosessies over de arbeidsmarkt en de VDAB-dienstverlening wordt het Charter eveneens aan deze doelgroep voorgesteld.

Het Charter is eveneens opgenomen in de brochure „Voor Wie Werk Zoekt” (jaarlijkse oplage 100.000 exemplaren) ; deze brochure wordt aangeboden aan de schoolverlaters en aan iedereen die zich als werkzoekende bij de VDAB inschrijft.

2. Volgende aantal verzoekschriften werden genoteerd tussen 9 juni 1993 (datum van inwerkingtreding van het decreet) en 4 oktober 1994 :

STC-ombudsdienst	aantal verzoekschriften
Aalst	3
Antwerpen-Boom	43
Brugge	20
Dendermonde	8
Gent	90
Ieper	3
Kortrijk	30
Leuven	20
Limburg	86
(STD's Hasselt en Tongeren	
Mechelen	11
Oostende	19
Oudenaarde	3
Roeselare	
Sint-Niklaas	8
Turnhout	8
Halle-Vilvoorde	26
Totaal	383

De instelling van een ombudsdienst heeft uiteraard vooral een preventieve doelstelling ; de VDAB-medewerkers sensibiliseren tot objectief en klantgericht werken.

3. In elk Subregionaal Tewerkstellingscomité (STC) werd een ombudsdienst opgericht die de ingekomen verzoekschriften (de procedure is schriftelijk ; indien de aard van de zaak het vereist kan de klachtformuleerder worden uitgenodigd) behandelt.

Inhoudelijk betreft het voornamelijk 2 soorten verzoekschriften :

- a. verzoekschriften met betrekking tot de gewone werking van de dienst, waarbij de klachtformuleerder stelt niet objectief te zijn behandeld door de VDAB.

De ombudsdienst treedt bemiddelend op naar de werkzoekende en de VDAB toe ; elk bezwaarschrift wordt positief en probleemoplossend benaderd ;

- b. Bij het tot stand komen van het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewestinstellingen naar aanleiding van de invoering van het begeleidingsplan en de transmissie van gegevens naar de RVA (het betreft hier een transmissie van gegevens die aanleiding kunnen geven tot een sanctie vanwege de RVA), werd expliciet verwezen naar de mogelijkheid een eventuele niet-objectieve behandeling vanwege de VDAB door de STC-ombudsdienst te laten onderzoeken.

De ombudsdienst spreekt zich niet uit over de grond van de zaak maar onderzoekt enkel of de werkzoekende door de VDAB al dan niet objectief werd behandeld. De behandeling door de ombudsdienst schort de transmissieprocedure tijdelijk op ; de uitspraak bindt de RVA evenwel niet.

In alle gevallen ontvangt de werkzoekende een schriftelijk antwoord.

Het VDAB-Beheerscomité neemt semestrieel kennis van alle bezwaarschriften en het gevolg dat er door de ombudsdienst en de VDAB aan werd gegeven. De regeringscommissaris waakt hierbij over de concrete toepassing van de principes van het Charter van de Werkzoekende.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 119
van 15 september 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

*Ontwerp van decreet inzake beschermde tewerkstelling
– Beschutte werkplaatsen*

De Vlaamse regering heeft op 20 juli 1994 beslist een experiment Sociale Werkplaatsen op te starten voor de periode van 1 augustus 1994 tot en met 31 juli 1995. Bij de start van het experiment werd een evaluatiegroep gevormd die de evoluties van het experiment op de voet moet volgen. Deze groep moet het definitief ontwerp van decreet inzake beschermde tewerkstelling voorbereiden. Onder dat decreet zouden zowel de beschutte als de sociale werkplaatsen vallen.

Dit experiment werd uitgewerkt aan de hand van besprekingen in de bilaterale kabinettenwerkgroepen, en de verruimde interkabinettenwerkgroep met vertegenwoordigers van de twee representatieve koepelorganisaties, de Vlaamse Federatie van Beschutte Werkplaatsen - VLAB en het Samenwerkingsverband Sociale Werkplaatsen – SWW.

Toen werden ook de beschutte werkplaatsen betrokken bij dit experiment. Vijftig (50) arbeidsplaatsen in de beschutte werkplaatsen en vijfhonderd (500) arbeidsplaatsen in de sociale werkplaatsen was en is nog steeds de afspraak. In dit kader kwam ook een charter tot stand tussen de beschutte en de sociale werkplaatsen.

In de beslissing van de Vlaamse regering werd het deel van het experiment betreffende de 50 arbeidsplaatsen in de beschutte werkplaatsen niet behouden :

1. Wat zijn de oorzaken voor deze gedeeltelijke schrapping van het experiment ?
2. Op welke manier worden de beschutte werkplaatsen nu betrokken bij de uitwerking van het ontwerp van decreet inzake beschermde tewerkstelling ? Op welke manier zal het experiment geëvalueerd worden, als er geen duidelijke vergelijkingsbasis bestaat ?

Antwoord

1. Als antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat de Vlaamse regering op 20 juli 1994 haar goed-

keuring heeft gehecht aan een experimenteel beleidskader inzake sociale werkplaatsen. Dit kader voorziet in de subsidiëring van 500 arbeidsplaatsen binnen de als dusdanig erkende sociale werkplaatsen via het stelsel van de Weer-Werk-GESCO's.

Bij de totstandkoming van dit kader is er inderdaad sprake geweest van een gelijktijdig experiment in de erkende beschutte werkplaatsen ten belope van maximum 50 arbeidsplaatsen. Dit experiment werd echter niet in aanmerking genomen teneinde de coherentie van het statuut van de tewerkgestelden in een beschutte werkplaats te behouden. Gedifferentieerde subsidieregelingen binnen één werkvorm bevorderen immers de transparantie niet en kunnen interne spanningen teweegbrengen.

2. De sector van de beschutte werkplaatsen blijft evenwel betrokken bij de uitwerking van het beleidskader.

Vooreerst krijgt de sector van de beschutte werkplaatsen een plaats in de stuurgroep die enerzijds het experiment begeleidt en anderzijds een decretaal initiatief voorbereidt. Wat dit laatste betreft, kan worden opgemerkt dat het experiment wel degelijk geëvalueerd kan worden vanuit de invalshoek „beschutte werkplaatsen”. Het komt mij immers voor dat inzake methodologie, doelgroepomschrijving, finaliteit, economische leefbaarheid, sociale wenselijkheid en omkaderingsbehoeften vanuit zowel het experiment als de actuele werking van de beschutte werkplaatsen passende bevindingen kunnen gebeuren. De betoelagingsregeling kan geëvalueerd worden vanuit de twee sectoren.

Verder worden de beschutte werkplaatsen betrokken via de Ronde-Tafelconferentie ter zake waarin een vertegenwoordiging van de BW's zitting heeft.

De werkzaamheden van deze Ronde Tafel omvatten volgende items :

- doelstellingen van het tewerkstellingsbeleid ;
- omschrijving van de doelgroep ;
- inventarisatie van de instanties betrokken bij het tewerkstellingsbeleid ;
- onderlinge afstemming van hun activiteiten ;
- overzicht en analyse van de bestaande tewerkstellingsmaatregelen ;
- positionering van deze maatregelen ten opzichte van de doelstellingen en de doelgroep.

Deze Ronde Tafel zal ongetwijfeld een uitgebreide visie en daadwerkelijke elementen geven voor het definitief ontwerp van decreet inzake beschermde tewerkstelling.

Vraag nr. 122
van 21 september 1994
van de heer J. VANDEURZEN

Vlaams Fonds voor Integratie van Personen met een Handicap – Incentives in financiering van voorzieningen

Naar aanleiding van het antwoord van de minister op een eerder door mij gestelde vraag in verband met de incentives in de financiering van voorzieningen in het

Vlaams Fonds voor Integratie van Personen met een Handicap, zorgensector, durf ik volgende bijkomende vraag stellen.

De forfaitisering van een aantal uitgaven vanaf het dagprijsdossier 1990 heeft vooral betrekking op bijkomende personeelskosten, zoals arbeidsongevallenverzekering, interbedrijfsgeneeskundige dienst, bijdrage in vervoerskosten van en naar het werk en bedrijfskledij.

Wanneer de betrokken instellingen hun uitgaven beperken door een beperking in het personeelskader, krijgen zij echter in de financiering geen middelen vrij om uitbestede taken te financieren.

- 1 Kan er niet worden overwogen om per personeels-categorie in jaarforfait in een fulltime personeels-eenheid te voorzien, zodat de instelling kan kiezen voor het forfait of een full-time invulling in het personeelskader ? Door het organiseren van een dergelijke keuzemogelijkheid wordt het voor de instelling interessant om eventueel bepaalde taken uit te besteden of voor sommige functies samenwerking met derden na te streven.
2. Deelt de minister deze opvatting ? Is het de ambitie om het, via de advisering door de SERV, mogelijk te maken om dergelijke incentives in de financiering in te bouwen ? Welke zijn de resultaten van de bespreking binnen de SERV ?

Antwoord

Zoals in mijn antwoord op vraag 96 aangegeven, zijn in het forfaitair toegekende percentage reeds middelen opgenomen om bepaalde taken uit te besteden zoals bijvoorbeeld de aansluiting bij een sociaal secretariaat.

Een uitbreiding van deze mogelijkheden in het kader van een verdere forfaitarisering blijft voor mij bespreekbaar.

Het komt mij echter voor dat een en ander dient bekeken te worden in het kader van de resultaten van de besprekingen binnen de SERV die mij vandaag nog niet volledig bekend zijn.

Vraag nr. 123
van 21 september 1994
van de heer J. VANDEURZEN

Gehandicaptensector – Subsidieregeling

Vroeger konden bepaalde voorzieningen binnen de gehandicaptensector rekenen op 80 percent investerings-toelage. Het recente uitvoeringsbesluit in het kader van het VIPA heeft voor diezelfde voorzieningen de investeringstoelage begrensd op een lager percentage van de totale kosten van het project.

Uiteraard is dat voor een aantal initiatiefnemers een belangrijk nieuw gegeven.

1. Is deze informatie correct ? Zo ja, op basis van welke argumenten werd de vroegere 80 percent-subsidieregeling vervangen door een andere regel ?

2. Is het juist dat voor de subsidiëring van de bouw van een nursinghome (een dag- en nachtverblijf voor personen met een lage zelfredzaamheid en meervoudige handicaps) enerzijds en voor de subsidiëring van de bouw van een kinderdagverblijf voor normale kinderen anderzijds, hetzelfde bedrag werd vastgelegd van 22.000 fr/m² ? Zo ja, is daar een verklaring voor ? Ogenscheinlijk zijn de noodzakelijke investeringen in het eerste geval toch hoger dan in het tweede geval of niet ?

Antwoord

1. De maximum-subsidie voor de sector gehandicap-tenzorg wordt thans uitgedrukt in een prijs per m². Voorheen werd een bedrag per bed of plaats bepaald.

Bij de vergelijking van het maximum aantal subsidieerbare m² is er tegenover de vroegere subsidiëring inderdaad een verschil in de subsidiebedragen.

Deze nieuwe regeling kadert in een streven naar harmonisatie van de subsidieregels, namelijk alle andere sectoren worden eveneens gesubsidieerd op basis van een prijs per m² die een vergelijkbaar deel van de reële kostprijs dekt.

2. Het verschil in de totale subsidie tussen kinderdag-verblijven voor normale kinderen enerzijds en nursinghomes anderzijds ligt vervat in de totaal subsidieerbare oppervlakte per kind of per persoon met een handicap. Deze verhouding bedraagt ongeveer 1 op 3 zodat voor een nursinghome minstens 3x meer subsidie zal worden toegekend.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
 REGERING
 VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
 WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
 EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 122
van 26 juli 1994
van mevrouw M. VOGELS

Waarborgsysteem Sociale Economie – Inwerkingtre-ding

Om in aanmerking te komen voor loonsubsidie in het kader van de sociale economie moet elk invoegbedrijf, na gunstig advies van de adviescommissie (samen-gesteld uit alle sociale partners), het definitief akkoord krijgen van minister Detiège.

Wanneer die invoegbedrijven een krediet vragen aan een van de leden van het Samenwerkingsverband So-

ciale Economie (Hefboom, Netwerk of Triodos) kunnen zij een beroep doen op het Waarborgsysteem Sociale Economie dat onder de bevoegdheid van de minister-president valt. De financiers kunnen als zekerheden een pand nemen op de subsidies (na akkoord van minister Detiège) en een waarborg (na het akkoord van de minister-president).

Minister Detiège wil echter geen goedkeuring geven zolang dit Waarborgsysteem niet getekend is. Met het gevolg dat de kredieten die principieel werden toegestaan voorlopig in de koelkast blijven bij gebrek aan zekerheden en de projecten zelf hun lonen moeten financieren, dit vaak via zeer dure kaskredieten.

Waarom is het bovengenoemd Waarborgsysteem nog steeds niet in werking ?

Wanneer zal de minister het Waarborgsysteem tekenen zodat het in werking kan treden ?

Antwoord

Het raadslid wenst te vernemen waarom het waarborgsysteem voor projecten inzake sociale economie nog niet in werking is, en wanneer de minister het waarborgsysteem zal tekenen zodat het in werking kan treden.

Het waarborgsysteem voor projecten inzake sociale economie, door mij voorgesteld, is een nieuw en specifiek systeem dat niet onder te brengen viel onder de bestaande decretale regelingen voor gewestwaarborgen.

De decretale grondslag ervoor werd op mijn initiatief in overleg met de collega bevoegd voor financiën gelegd in artikel 1 van het decreet tot begeleiding van de begroting 1994. Dit artikel opent een waarborgplafond voor projecten inzake sociale economie.

Het artikel bepaalt : „De Vlaamse regering zal de voorwaarden en modaliteiten voor de erkenning van de daarbij betrokken financieringsmaatschappijen moeten bepalen, evenals de voorwaarden en modaliteiten waaronder deze waarborg kan worden toegekend en uitgekeerd”.

Het waarborgplafond is vastgelegd op 100 miljoen frank.

De uitgaven die verbonden zijn aan de eventuele uitwinning van toegekende waarborgen, kunnen geïmputeerd worden op het artikel 01.27 : „Ondersteuning van sociaal-economische projecten” van het programma 51.1 : „Algemeen economisch beleid”.

Mijn administratie heeft een ontwerp-besluit voorbe-

reid. Dit heeft enige tijd in beslag genomen, omdat zoals aangehaald geen precedent te vinden is van dergelijke waarborgregeling.

Bij de voorbereiding van het ontwerp-besluit werden de leden van het Samenwerkingsverband Sociale Economie nauw betrokken, om met hun inzichten en ervaring rekening te houden. Dit overleg heeft tijd geveerd.

Het heeft trouwens aangetoond, dat de leden van het samenwerkingsverband een eigen regeling verkiezen boven een waarborgverlening onder het bestaande systeem van het Waarborgfonds bij de Nationale Kas voor Beroepskrediet.

De tekst van het ontwerp-besluit is ter advies aan de inspecteur van Financiën voorgelegd. Het ontwerp-besluit moet mede door de collega bevoegd voor financiën ter beslissing worden voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Vraag nr. 126 van 2 augustus 1994 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Projecten van Vlabinvest – Stand van zaken

In antwoord op mijn schriftelijke vraag van 5 november 1992 deelde de minister mij mee dat de intercommunale Haviland en meerdere gemeenten (Overijse, Hoeilaart, Drogenbos) reeds voorstellen instuurden in het kader van Vlabinvest .

De minister kondigde aan dat deze projecten door de Technische Stuurgroep werden onderzocht.

Voorts zou de inventarisatie van de nog beschikbare bouwruimte in de negen prioritaire gemeenten in een eindfase verkeren. Ik neem aan dat dit intussen werd afgewerkt.

Kan de minister mij meedelen wat de bevindingen ter zake zijn van het studiebureau dat de inventaris opmaakte ?

Zijn er al bepaalde projecten van Vlabinvest in uitvoering ? Zo ja, waar ? Zo niet, hoe komt het dat deze aangelegenheid blijkbaar zo lang aansleept ?

Antwoord

1. Einde maart 1993 werd de planologische studie over de negen prioritaire Vlabinvestgemeenten afgerond. De resultaten van de inventarisatie van de nog beschikbare bouwruimte is weergegeven in onderstaande tabel.

Woonzones : totale oppervlakte en open ruimte (in ha)
in de negen prioritaire Vlabinvest-gemeenten

Type woonzone volgens gewestplan	Totale oppervlakte van de woonzone	Open ruimte (oppervlakte van de open percelen)		
		Totaal	Aan uitgeruste weg	Niet aan weg
Woongebied	1.989	410	201	209
Landel. Woongebied	947	189	105	84
Woonuitbreidingsgebied	129	76	29	47
Woonpark	1.403	194	106	88
Cult., hist., est. waarde	3	0.1	0.1	0
Woonreservegebied	226	87	40	47
Afwerkingsgebieden	29	7	4	3
Totaal	4.726	964	485	479

Op dit ogenblik zijn er nog geen Vlabinvest-projecten in uitvoering. Wel zijn een aantal projecten aanbestedingsklaar. op 20 juli ll. nam de Vlaamse regering de laatste reglementaire beslissingen die nodig zijn om Vlabinvest uitvoerbaar te maken en stemde principieel in met een lijst van projecten die prioritair in aanmerking komen, met name in Wezembeek-Oppem, St.-Genesius-Rode, Overijse en Hoeilaart.

Tot slot kan worden opgemerkt dat Vlabinvest zeer grondig werd voorbereid. Zowel op planologisch, sociaal-economisch als financieel vlak werden analyses uitgevoerd. Deze voorbereidingen evenals de onderhandelingen met de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij namen tijd in beslag. Alle voorbereidingen zijn nu afgerond zodat de besprekingen met de initiatiefnemers van de eerste projecten kunnen starten.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 300
van 10 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

Plannen voor een nieuwe stuw op de IJzer in Nieuwpoort – Voorbereidende studies

In het recent door de Vlaamse regering goedgekeurd Urgentieprogramma voor Waterbeheersing werd o.m. de bouw van een nieuwe stuw op de IJzer in Nieuwpoort gepland, teneinde de landbouwbevolking in de IJzervallei te kunnen beschermen voor verder overstromingsgevaar. De overstromingen in de IJzervallei rond de jaarwisseling 1993-1994 hadden immers uitgewezen dat de uitzonderlijke hoge neerslag niet op normale wijze langs de Nieuwpoortse sluizen was kunnen worden geloosd. De diensten van de minister trokken daaruit de conclusie dat een grotere stuw in Nieuwpoort een heruitgave van een overstromingsramp in de toekomst zou voorkomen.

Nochtans blijkt uit de studie uit 1957 Kunstmatige inundaties in Maritiem Vlaanderen van J. Leper, dat de IJzervallei reeds meer dan 600 jaar deze problematiek kent en beheerst, en wel door een combinatie van het waterbergend vermogen van de IJzerbroeken enerzijds, en het gelijktijdig gebruik van het hele sluis- en kanalenstelsel in de IJzervallei anderzijds. Zo werd in periodes van grote wateroverlast de afwatering zowel via Nieuwpoort als via Duinkerke en Oostende gepland, door meermaals een gelijktijdig gebruik te maken van alle sluizen in Nieuwpoort, Fintele, Lo-Vaart, Veurne enzovoort die het bergend vermogen van alle krekens en kanalen konden gebruiken. Bij nader onderzoek van deze problematiek bij ambtenaren is gebleken dat de combinatie van de slibproblematiek en het gebrekkig onderhoud van de sluizen ervoor heeft gezorgd dat een aantal sluizen helemaal niet of maar onvolledig konden worden geopend, zodat een verspreide afvoer van het water slechts onvolledig kon gebeuren. De vraag moet derhalve worden gesteld in hoeverre het aanpakken van de slibproblematiek en de goede werking van alle sluizen niet prioritair dient te worden gesteld ten opzichte van het bouwen van een nieuwe sluis in Nieuwpoort.

1. Bestaat er een geïntegreerd of gecoördineerd afwateringsplan bij de diensten van de minister om de watermassa over alle sluizen stroomopwaarts te verdelen, zodat alle sluizen in Nieuwpoort gebruikt kunnen worden om maximaal te lozen, en zo ja, werd dit plan tijdens de jaarwisseling 1993-1994 ook maximaal operationeel ?
2. Hebben het onderhoud enerzijds en het overmatig slib anderzijds ja dan neen verhinderd dat alle sluizen volledig werden gebruikt, en zo ja, welke conclusies werden daaruit getrokken ?
3. Werd er na de overstroming een gedetailleerde studie gemaakt over de lozingscapaciteit van alle bestaande sluizen, kanalen en krekens in de IJzervallei in relatie tot het afgenomen bergend vermogen van de broeken en met het oog op een eventuele noodzaak van een grotere sluis, en zo ja, wat waren de conclusies ervan ?
4. Op welke data en plaatsen, in welke hoeveelheden werden er op de IJzer tussen Diksmuide en Nieuwpoort in de laatste 50 jaar gebaggerd ?

5. Wat is de huidige afvoercapaciteit per uur van de IJzer tussen Diksmuide en Nieuwpoort, en wat zal de streefcapaciteit zijn na de uitbaggering ?
6. Op welke plaatsen zal het baggerslib uit de IJzer tijdens de baggering worden gestort ?
7. Werden er contacten gelegd met Frankrijk om na te gaan op welke wijze de aanvoer van water kan worden vertraagd, en zo ja, welke waren de resultaten ervan ?
8. Werden er contacten gelegd met het federale departement van Landbouw, alsmede met de provincie en de gemeenten om na te gaan welke technieken er gebruikt kunnen worden om de snelle watertoevoer af te remmen en welke waren de resultaten ervan ?

Antwoord

1. Er bestaat bij de dienst der Kusthavens inderdaad een gecoördineerd afwateringsplan om de wassen in het IJzerbekken zo snel en zo efficiënt mogelijk af te voeren.

Dit plan werd toegepast tijdens de recente was. Naast de IJzer werden zowel het Lokanaal en het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke als het kanaal Plasendale-Nieuwpoort via de St.-Jorissluis te Nieuwpoort gedurende de wasperiode maximaal gebruikt om te lozen en te bergen.

2. Noch het onderhoud, noch het aanwezig slib hebben een noemenswaardig effect gehad op de maximale werking van alle sluizen.
3. Door mijn diensten wordt een beheersstudie voor het IJzerbekken gepland.

Deze studie moet het mogelijk maken simulaties uit te voeren van wassen door gebruik te maken van een mathematisch model.

Op basis van ingevoerde neerslagdebieten zullen de waterstanden kunnen bepaald worden in verschillende punten en het bijhorende af te voeren water-volume.

Een aantal voorbereidingen voor de studie werden reeds uitgevoerd. De beheersstudie zelf is nog niet gestart. De afmetingen van de nieuwe stuw zullen getoetst worden aan de resultaten van deze studie.

4. Volgende baggerwerken werden uitgevoerd stroomafwaarts Diksmuide :
 - in september 1991 aan de Dodengang : 12.185 m³ ;
 - in augustus 1991 aan de monding van de Handzamevaart : 7.750 m³ ;
 - in 1982 in het spaarbekken te Nieuwpoort : 185.500 m³
 - in 1975 werd het Spaarbekken aangelegd. Het Spaarbekken is ongeveer 32 ha groot ;
 - in 1986 de IJzer stroomaf Diksmuide tot juist stroomaf de Dodengang te Diksmuide : 157.000 m³.

Ook vóór 1968 werden regelmatig baggerwerken

uitgevoerd.' Gegevens daaromtrent zijn niet meer onmiddellijk beschikbaar.

5. Voor de periode van 1 tot 3 januari 1994 werd te Nieuwpoort, opwaarts de stuw, een benaderend gemiddeld debiet van ongeveer 75 m³/sec. berekend. Dit geeft een te lozen volume van 3.353.000 m³ over één tijcyclus. Over een lozingsperiode van ongeveer 7 uur per getij komt dit overeen met een gemiddeld lozingsdebiet van ongeveer 133 m³/sec.

De streefcapaciteit voor de nieuwe stuw zal bepaald worden op basis van de bovenvermelde beheersstudie.

Zoals boven gesteld heeft het uitbaggeren een minimaal effect.

6. Dit is één van de moeilijke punten in het dossier van de mogelijke baggerwerken. In overleg met alle diensten worden een aantal plaatsen onderzocht, die voor vergunning in aanmerking komen. Onder deze mogelijke plaatsen bevinden zich o.m. de overdiepten in het Spaarbekken en het baggerstortterrein van de Blankaart.

Naast de milieutechnische aspecten speelt ook de kostprijs een belangrijke rol bij de uiteindelijke keuze. Tot nog toe bestaat geen passende oplossing. Het onderzoek hieromtrent wordt voortgezet.

7. Er werden inderdaad contacten gelegd met de Franse overheid, meer bepaald met de Conseil Régional van de Région Nord-Pas de Calais, Direction de l'Environnement. Het is de bedoeling om tot een vlotte en volledige uitwisseling van gegevens te komen.

Mogelijkheden om het water op Frans grondgebied te vertragen werden nog niet onderzocht. In elk geval zullen deze mogelijkheden, gezien de geografische situatie, eerder gering zijn.

8. Dergelijk overleg gebeurt permanent in het kader van het IJzerbekkencomité. In de werkgroep Waterkwantiteit wordt inderdaad de mogelijkheid overwogen om wachtbekkens aan te leggen op de zijrivieren die zowel de aanzanding als de waterafvoer helpen beheersen.

Binnen de Vlaamse Gemeenschap werd overleg gepleegd tussen AMINAL en de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen met het oog op de coördinatie van het urgentieprogramma van de bevaarbare en onbevaarbare waterlopen. Voor wat het IJzerbekken betreft werd op het technisch vlak overeenstemming bereikt voor het vertragen van de waterafvoer en het reduceren van slibafvoer naar de rivier de IJzer op de volgende waterlopen :

- a. Handzamevaart : vier wacht- en bezinkingsbekkens
- b. Martjesvaart : één wacht- en bezinkingsbekken
- c. Kemmelbeek : drie wacht- en bezinkingsbekkens

Bovendien werd door de Vlaamse regering op 2 februari 1994 beslist om een commissie Waterbeheersing op te richten die voor een geïntegreerde aanpak van de waterbeheersing moet zorgen in overleg met alle betrokken overheden.

Deze commissie is gelast met het opstellen van een

algemene richtnota die als leidraad voor het opmaken van beleidsplannen voor integraal waterbeheer en -beheersing per bekken moet gelden.

De ontwerp-richtnota is ondertussen klaar, en wordt voor het ogenblik onderzocht teneinde ze binnenkort voor te leggen aan de Vlaamse regering.

Vraag nr. 303
van 21 juni 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Spoorwegbrug over de Rupel te Ruisbroek – Prioriteit

Uit het verslag van de commissie voor Openbare Werken en Vervoer betreffende de bespreking van het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor 1994, verneem ik dat de minister opnieuw contact zou nemen met de NMBS om de kwestie van de spoorwegbrug over de Rupel te Ruisbroek uit te klaren. Hieruit zou moeten blijken dat dit project voor de NMBS wel degelijk prioriteit geniet, zoals trouwens door de heer Schouppe onlangs in de kamercommissie werd bevestigd.

Graag vernam ik of dit contact er intussen is geweest en wat er het resultaat van was.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid mededelen dat de heer E. SCHOUPPE mij schriftelijk liet weten dat de NMBS er steeds is van uitgegaan dat een herelektrificatie van de lijn 52 bepaald wordt in functie van de herbouw van de bovenbouw van de brug over het zeekanaal te Ruisbroek.

Volgens de overeenkomst van 1982 voor de werken aan de beweegbare brug, worden de kosten verbonden aan de bouw en de exploitatie van de brug over het zeekanaal ten laste gelegd van de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel (of rechtsopvolger). De kredieten voor de afwerking van de brug worden echter ter beschikking gesteld vanuit de gewone begroting (art. 73.03 van het programma 64.1 – investeringen in de binnenwateren).

De elektrificatie ter hoogte van de brug, en natuurlijk ook de elektrificatie van het daarop aansluitend ontbrekend lijngedeelte wordt gedragen door de NMBS.

Zoals mij schriftelijk werd medegedeeld blijft de NMBS erbij dat bij de herbouw van de bovenbouw van de beweegbare brug, zij het nodige zal doen om op een gecoördineerde wijze de elektrificatie van de lijn 52 uit te bouwen.

Vraag nr. 308
van 22 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Opbrengst Europees wegvignet – Toewijzing

De opbrengst van het Europees wegvignet zal “wat het Vlaamse Gewest betreft, worden toegewezen aan mobiliteitsverbeterende maatregelen, inzonderheid de gewestelijke verkeersinfrastructuur waar het goederenvervoer gebruik van maakt ; het moet eveneens bijdragen tot het onderhoud en de verbetering van de wegen-

infrastructuur”. Dat schrijft minister Kelchtermans in Het Vlaams Infrastructuurplan, 1994, p. 13.

1. Is dat het standpunt van de Vlaamse regering ?
2. Betekent het dat, wat het Vlaams Gewest betreft, de volledige opbrengst naar wegeninfrastructuur gaat ?
3. Gaan er ook gedeelten naar de binnenvaart, naar installaties om gecombineerd vrachtvervoer mogelijk te maken, naar het stads- en streekvervoer van De Lijn ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Antwoord

In haar vergadering van 29 september 1993 heeft de Vlaamse regering nopens de eventuele invoering van een wegvignet voor bedrijfsvoertuigen met het hoogst toegelaten gewicht van 12 ton en meer, beslist haar goedkeuring te hechten aan volgende standpunten :

1. – de Vlaamse regering is principieel akkoord met de invoering van een regionaal wegvignet in Europese context ;
 - de invoering van het wegvignet moet feitelijke meerinkomsten opleveren ;
 - de opbrengst van het wegvignet en de toewijzing ervan is een gewestelijke bevoegdheid ;
 - de concurrentiepositie van de Belgische vervoerders dient in aanmerking te worden genomen ;
 - de opbrengst zal, wat het Vlaamse Gewest betreft, toegewezen worden aan mobiliteitsverbeterende maatregelen, inzonderheid de gewestelijke verkeersinfrastructuur waar het goederenvervoer gebruik van maakt en moet bijdragen tot het onderhoud en de verbetering van de wegeninfrastructuur.
2. de verdeling van de opbrengst over de gewesten (boven de inningskosten) dient te geschieden op basis van eenvormige principes ; hierbij is de verkeersintensiteit een belangrijk criterium.

In de richtlijn 93/89 van de Europese Raad wordt het wegvignet opgevat als een gebruiksrecht. In casu zijn alleen de gewesten bevoegd om een retributie te heffen op het gebruik van de wegen.

Op dit ogenblik bestaat er echter een discussie tussen de federale overheid en de drie gewesten inzake de kwalificatie van het statuut van het vignet.

De federale ministerraad heeft een wetsontwerp goedgekeurd houdende de goedkeuring van het verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens. Dit verdrag beoogt de uitvoering van de richtlijn inzake het gebruiksrecht en de tolrechten. Het wetsontwerp kwalificeert het wegvignet echter als een belasting zodat automatisch de federale overheid bevoegd zou zijn.

Echter, zelfs al zou men overgaan tot de kwalificatie

belasting, dan is het wegeenvignet een variante op de verkeersbelasting. Het betreft aldus een gewestelijke belasting in de zin van artikel 4 § 4 van de financieringswet. Het wetsontwerp zou dus maar kunnen goedgekeurd worden met de instemming van de gewestregeringen.

Als conclusie kan men stellen dat de federale overheid niet bevoegd is om het verdrag af te sluiten of goed te keuren. Dat, indien geopteerd wordt voor een belasting, dit een variante op de verkeersbelasting betreft. Dat bij wijziging aan de verkeersbelasting een instemming van de gewestregeringen nodig is. Dat de opbrengst aan de gewesten moet gerestornerd worden.

De drie gewesten hebben zowel een bevoegdheids- als belangenconflict geagendeerd op het overlegcomité regering-executieven.

vraag **nr. 313**
van 4 juli 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Verbindingsbrug Mendonk/Sint-Kruis-Winkel – Slechte en gevaarlijke toestand

De toestand van de Baileybrug te Mendonk is uitermate slecht. Deze onvervalste legerbrug, die halfweg de jaren zeventig door de genietroepen werd aangelegd, moest als voorlopige oplossing dienen voor een vaste oeververbinding over de Moervaart tussen Mendonk en Sint-Kruis-Winkel. Duidelijk is wel dat dit stalen bouwwerk ondertussen een definitief karakter heeft gekregen.

Met het onderhoud, net als met de brug zelf, is het pover gesteld. Het ijzeren geraamte is zwaar aangetast door roestvorming, het brugdek is ernstig gehavend en is vooral bij regenweer zeer gevaarlijk.

Aan het uiteinde van de plankenvloer richting Sint-Kruis-Winkel ontbreekt de metalen versteviging waardoor de planken los zijn komen te liggen. Hierdoor komt het brugdek zo'n vijftal centimeter onder het aansluitend wegdek te liggen wat een zware schok te weegbrengt bij het nemen van de hindernis, zelfs bij een snelheid van 20 km/uur.

De verkeersveiligheid van de dagelijkse weggebruiker wordt hier iedere keer weer in gevaar gebracht, ongeacht het vervoermiddel waarmee hij zich verplaatst.

Ziet de minister de mogelijkheid om binnen korte termijn :

1. het brugdek te herstellen ?
2. volledig onderzoek naar de algemene staat van de brug te doen ?
3. de huidige houten plankenvloer te laten vervangen door een verkeersveilige slijtlaag ?

Antwoord

De problemen die aan de Spanjeveerbrug over de Moervaart te Mendonk zijn opgetreden, werden door mijn diensten inderdaad vastgesteld. In eigen regie werden reeds onmiddellijk een aantal ingrepen verricht.

1. Het brugdek zal op korte termijn grondig hersteld worden. Gepland is :

- de oplegplaten van de Baileybrug te vervangen ;
- enkele stalen damplanken van de brugconstructie alsmede enkele profielen te vervangen ;
- de houten brugvloer te vernieuwen.

Het geheel van deze herstellingen wordt geraamd op 3,5 miljoen frank.

2. De brug wordt regelmatig via de vastgestelde procedures gecontroleerd. Door het districtpersoneel wordt geregeld een routine-controle gedaan, inzonderheid naar de staat van het brugdek en de signalisatie. Gelet op de geplande herstellingswerken werden nadere inspecties uitgevoerd om aard en omvang van de werken te kunnen omschrijven.

3. De houten vloer van de brug is op zichzelf voldoende veilig voor het verkeer. Wel zal ter gelegenheid van de herstelling een vloer met dwarse groeven worden aangebracht.

Gelet op de grote doorbuiging van een Baileybrug is het niet aangewezen om een andere bekleding zoals een begrinding of betegeling, aan te wenden.

Vraag **nr. 332**
van 26 juli 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Onderhoud gewestwegen – Sponsoring door privé-firma's

In antwoord op mijn vraag nr. 324 van 25 juni 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, nr. 18 van 26 juli 1993, blz. 924) deelde de minister mede dat de raming van de opbrengst voor 1994 en 1995 van het sponsoren van het onderhoud door privé-firma's afhankelijk is van de nog te nemen beslissing tot toekomstige organisatie van de logowerving, eventueel door een gespecialiseerd bedrijf.

Heden stel ik vast dat de in 1993 geplaatste borden met het logo van de privé-firma's die het onderhoud van de gewestwegen sponsoren weggenomen zijn. Voor zover ik kan nagaan staat er nog slechts één bord.

1. Heeft de minister beslist het project dat in 1992 startte, te beëindigen en zo ja, waarom en wanneer ?
2. Wat heeft dit project tot dusver reëel of naar schatting aan de Vlaamse overheid gekost aan manuren (aanschrijving van de firma's, opstellen van de contracten, inning van de gelden, plaatsen van de borden, aanbrengen van de logo's, wegnemen van de borden), materiaal (o.a. de borden) en materieel ?
3. Wat heeft dit project tot dusver aan het Vlaamse Gewest opgebracht, o.a. aan inkomsten, informatie en sensibilisering enzovoort ?

Antwoord

1. Ik heb beslist het project met ingang van 1 juli 1994

te beëindigen. De reden is niet het geringe succes bij de bedrijven, wel het ontbreken van de nodige logistiek, know-how en mankracht om vanuit de administratie deze actie verder uit te bouwen. Pogingen om via privé-maatschappijen dit idee van sponsoring door firma's verder uit te werken (o.a. via merchandising) strandden op verzet van de inspectie van Financiën. In de plaats zijn nu op verschillende plaatsen borden aangebracht met een oproep om onze wegen net te houden, samen met de naam van de onderhoudsfirma plus het nieuwe nummer van de Wegentelefoon (0800/12266).

2. De 10 borden die voor de netheidsactie met het logo van de deelnemende bedrijven werden geplaatst, kostten, plaatsing inbegrepen, 2.235.616 frank. Deze borden worden nu gerecupereerd en gebruikt voor andere doeleinden. Al de rest (aanschrijven firma's, opstellen van contracten, enz.) gebeurde door de administratie.
3. De opbrengst van de actie bedraagt 14.100.000 frank. Verder zal er door één firma, die onmiddellijk voor drie jaar intekende, volgend jaar nog eens 1.000.000 frank betaald worden.

Daarnaast is er het luik informatie en sensibilisering. Het Vlaamse Gewest voert in dit verband regelmatig campagnes voor méér netheid. Sinds einde juni zijn ook een 300-tal ambtenaren op de baan om het storten van zwerfvuil repressief aan te pakken en voor eventuele overtreders een PV op te stellen. De opbrengst van deze boetes komt niet in de algemene middelen van het Vlaamse Gewest.

**Vraag nr. 343
van 11 augustus 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE**

Bovenschede te Gentbrugge – Milieuhinder

Met mijn vraag nr. 168 van 26 februari 1993 vestigde ik de aandacht van de minister op het probleem van aanslibbing in de Bovenschede te Gentbrugge. Sindsdien zijn geen zichtbare ingrepen doorgevoerd.

Van de eens zo economisch belangrijke en romantische Vlaamse stroom is al lang geen sprake meer. In haar bedding is nog enkel plaats voor stinkende modder. Dit brengt niet alleen visuele vervuiling teweeg maar, vooral op warme dagen ook enorme reukhinder voor de omwonenden. Deze toestand is een voortdurende bron van wrevel voor heel wat Gentenaren.

Welke maatregelen heeft de minister genomen om de hinder weg te nemen die thans door de Bovenschede te Gentbrugge wordt veroorzaakt? Wat zijn de diverse knelpunten en hoe worden deze geëlimineerd? Welke kredieten werden voor 1994 in de begroting ingeschreven om aan dit probleem tegemoet te komen en hoeveel is daarvan reeds aangewend? In hoeveel kredieten voorziet de minister in het programma 1995 om aan dit dossier een oplossing te geven?

Antwoord

Als gevolg van de interventies van het lid werd de

problematiek rond de aanslibbing van de Zeeschede te Gentbrugge en St.-Amandsberg onderzocht. Daarbij werd het volgende vastgesteld.

- In het gedeelte Gentbrugge – St.-Amandsberg wordt een aanslibbing geaccumuleerd als gevolg van de tijlwerking van de rivier.
- Er zijn geen voldoende mogelijkheden om dit deel van de Zeeschede opnieuw een bovendebiet te verlenen derwijze dat het aanslibbingsfenomeen wordt tegengegaan en het vroegere regime van de rivier wordt hersteld.
- Het gedeelte Gentbrugge-Ringvaart is zeer belangrijk voor het behoud van het tijlregime van de rivier.

Om die reden is het herstellen van diepten in het vak Gentbrugge-St.-Amandsberg noodzakelijk. De laatste baggerbeurt is circa 10 jaar geleden uitgevoerd. Thans is de rivier op deze plaats in erge mate aangeslibd.

In sommige perioden geeft dit aanleiding tot geurhinder, inzonderheid voor de bewoning te Gentbrugge en St.-Amandsberg. Hiertegen wordt dan ook (terecht) geprotesteerd.

Het grote probleem inzake het baggeren van de rivier op deze plaats is het gebrek aan stortterreinen.

Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven om via een beroep op de concurrentie de sector zelf aan te zetten ideeën voor alternatieve baggertechnieken naar voor te brengen. In het geval dat hieruit haalbare voorstellen naar voor komen, kunnen hiervoor kredieten worden vrijgegeven. Deze middelen moeten genomen worden binnen het globale pakket dat bestemd is voor onderhoud. In eerste benadering moet gedacht worden aan een uitgave van ca. 30 miljoen frank. Budgettair blijft de oplossing van dit vraagstuk prioritair.

**Vraag nr. 348
van 23 augustus 1994
van de heer H. DE CROO**

Zonevreemd bouwen in agrarische gebieden – Definitie

Artikel II van het koninklijk besluit van 28 december 1972 en de dito toelichting van 3 augustus 1979 inzake de richtlijnen om gebouwen op te trekken in de agrarische gebieden blijken mij voorbijgestreefd.

De minidecreten van 1984 en 1993 alsook het nieuwe decreet gestemd op 30 juni 1994 eisen een dringende herwerking om rechtszekerheid te geven aan wat ja dan neen mag worden gebouwd in "agrarische gebieden".

Inderdaad, ontstaan meer en meer problemen rondom de zogenoemde gelegenheidslandbouw met niet volwaardige landbouwbedrijven, niet leefbaar geachte bedrijven, vennootschapsbedrijven, hobbylandbouw en dies meer. De rechtsonzekerheid is ter zake groot. Indien gelegenheidslandbouw thuishoort in de landbouwzone, dan moeten de bouwvoorvragen niet behandeld worden conform artikel 79 van de wet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening.

Kan de minister mij melden :

1. wanneer dergelijke globale herziening van de toelichting wordt gepubliceerd ;
2. welke waarde de bestaande toelichtingen voor het ogenblik vertonen, in het licht van de bovenvermelde wets- en decreetswijzigingen ;
3. welke de criteria zijn die het bestuur Landinrichting ter zake hanteert op vraag van Ruimtelijke Ordening en Stedebouw ;
4. hoe moet men tenslotte de bouwaanvragen van de zogenoemde gelegenheidslandbouwers beoordelen ;
5. welke is de definitie van de woning en de exploitant – art. 11 – voor zover deze een integrerend deel uitmaakt van een leefbaar bedrijf ; wat betekent hier “leefbaar bedrijf”, en dit in de letterlijke zin van de ruimtelijke realiteit.

Antwoord

1. Er wordt gewerkt aan een herziening van de toelichting bij artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972. Een publikatiedatum kan nog niet vooropgesteld worden.

Een actualisatie van de toelichting is noodzakelijk omdat het tot dusver gevoerde ruimtelijk beleid, benevens een grote arealvermindering ook een aanzienlijke aantasting van de landbouwstructuur tot gevolg had.

Anderzijds vraagt het landbouwbeleid, waarbij er naar wordt gestreefd steeds intensiever te werken en via cultuurtechnische werken de produktiviteit te verbeteren, een eigen benaderingswijze en zet het huidige openruimtebeleid, onder meer voor milieu, landschap en natuur, de landbouwsector onder extensiveringsdruk. Om te kunnen extensiveren moet een maximale ruimte van de agrarische gebieden voorbehouden blijven voor de beroepslandbouw.

2. De minidecreten van 1984, 1993 en 1994 tot wijziging van de stedebovwet van 29 maart 1962, hebben betrekking op de toepassing van de gewestplannen. Ze gelden dus ook in de agrarische gebieden.

De minidecreten van 1993 en 1994 hebben restrictieve voorwaarden opgelegd waaronder een bouw- of verkavelingsvergunning nog kan afwijken van de bepalingen van een gewestplan. Deze decreten werden goedgekeurd om een beter openruimtebeleid te kunnen voeren, overeenkomstig de doelstellingen voor het ruimtelijk beleid aangegeven in het regeerakkoord.

In de lijn van het nieuwe openruimtebeleid dient ook een strikter beleid voor de agrarische gebieden te worden gevoerd. In afwachting dat de bestaande toelichting bij het artikel 11 wordt geactualiseerd, dienen alle aanvragen te worden geadviseerd in de geest van de nieuwe decreten tot het grotendeels uitsluiten van afwijkingsmogelijkheden.

3. Het bestuur Landinrichting valt niet onder mijn bevoegdheid. Het is mij wel bekend dat het bestuur Landinrichting vooral stelt dat de hedendaagse landbouw voor alles behoefte heeft aan goede landbouwstructuren en het maximaal voorbehouden van de agrarische gebieden voor de beroepslandbouw.

Het bestuur Landinrichting adviseert alle aanvragen na een onderzoek geval per geval.

4. Naast de beroepslandbouwers zijn er zeer velen die een brede waaier van landbouwactiviteiten verrichten, gaande van beperkte hobby's tot gelegenheidsbedrijven die naar omvang en/of bedrijfsinkomen zelfs een aantal beroepsbedrijven kunnen overtreffen.

Hobbyactiviteiten horen bij het wonen en zijn duidelijk geen bedrijven zoals bedoeld in artikel 11. Nieuwe vestigingen zijn bijgevolg niet toelaatbaar binnen het agrarisch gebied. In het agrarisch gebied zijn hobbyactiviteiten wel toelaatbaar voor zover ze binnen bestaande gebouwen kunnen uitgevoerd worden. Residentiële woningen en hobbyruimten bij de woning zijn zonevremde gebouwen in het agrarisch gebied, waarop artikel 79 van de stedebovwet van toepassing is.

Van een gelegenheidsbedrijf is slechts sprake wanneer de exploitant een aanzienlijke hoeveelheid landbouwprodukten voortbrengt, bestemd voor de markt. Deze produktie vergt relatief veel arbeidstijd en verschaft een behoorlijk deel van zijn inkomen. Het onderscheiden van gelegenheidsbedrijven en van beroepsbedrijven vergt bij de bouwaanvragen een individueel onderzoek. Het bestuur Ruimtelijke Ordening vraagt hierover adviezen aan het bestuur Landinrichting. De in artikel 79 vermelde beperkingen ten aanzien van de woningen van gelegenheidsbedrijven en a fortiori van hobbybedrijven moeten, anno 94, van toepassing zijn om redenen van goede ruimtelijke ordening. Voor beide soorten bedrijven heeft de bestaande woning geen landbouw- doch een residentiële hoofdfunctie, en is dus zonevremd. Een verdere residentialisering van het agrarisch gebied is niet toelaatbaar.

Een belangrijk verschil met hobbyactiviteiten is echter dat de voor de landbouwactiviteiten noodzakelijke bedrijfsgebouwen van gelegenheidsbedrijven niet onder toepassing vallen van het artikel 79 van de stedebovwet.

5. Geïntegreerd in een leefbaar bedrijf wordt één woning toegelaten. Een bedrijfswoning voor de exploitant(en) hoort bij een landbouwbedrijf wanneer het bedrijf vandaar geleid wordt en toezicht gehouden wordt op de bedrijfsgebouwen, de dieren, het functioneren van de installaties, enz.. .

De woning wordt er alleen toegelaten als deel van het bedrijf. De bedrijfsvoering is er de hoofdfunctie. Om die functie optimaal te kunnen vervullen, en om reden van goede ruimtelijke ordening, dient de bedrijfswoning bij de overige bedrijfsgebouwen én op dezelfde kavel te worden opgericht.

De exploitant van een leefbaar bedrijf is de landbouwer die voltijds op het bedrijf de bedrijfsvoering

verricht en het met andere sectoren vergelijkbaar arbeids- of beroepsinkomen verwerft. Een leefbaar bedrijf geldt als synoniem voor een leefbaar beroepslandbouwbedrijf. Het vergelijkbaar arbeidsinkomen wordt onder meer jaarlijks verspreid door het Landbouw Economisch Instituut. De term "leefbaar" van "leefbaar bedrijf" dient eenduidig in de economische betekenis verstaan te worden vermits de hele context van het artikel II van het koninklijk besluit betrekking heeft op de economische uitbating van het agrarisch gebied, hetgeen trouwens in overeenstemming is met artikel 1, tweede alinea van de stedenbouwwet: "Die ordening wordt ontworpen zowel uit economisch, sociaal en esthetisch oogpunt als met het doel 's lands natuurschoon ongeschonden te bewaren.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 166
van 5 juli 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Nieuw Vlaams Symfonieorkest – Subsidiëring

In het kader van het Westvlaams Actieplan (gevoerd door diverse Westvlaamse parlementairen ter betere beoordeling van de Westvlaamse culturele inspanningen) wens ik te wijzen op de penibele financiële situatie van het Nieuw Vlaams Symfonieorkest (NVS).

Sinds 1985 profileert het NVS zich als een volwaardig professioneel ensemble, gespecialiseerd in de literatuur voor middelgrote symfonische bezetting. Het artistiek beleid van het NVS wordt warm onthaald. Dat wordt bewezen door de volgeboekte seizoensplanning. De drukke concertagenda in het binnenland wordt aangevuld met gastoptredens in onder meer Nederland, Duitsland, Frankrijk en Spanje. Het orkest wordt ook regelmatig gevraagd voor radio- en TV-uitzendingen en verzorgt jaarlijks een aantal CD-opnames.

Het NVS, dat 65 beroepsmusici telt, weet deze drukke kalender te realiseren met subsidies ten bedrage van 26,5 miljoen frank. Nochtans zijn deze subsidies ontoereikend om dit middelgroot symfonieorkest leefbaar te houden.

In het begrotingsvoorstel 1994 werden daarom hogere toelagen gevraagd: 22 miljoen frank aan de Vlaamse Gemeenschap in plaats van 17,5 miljoen frank, 9 miljoen frank aan de Nationale Loterij in plaats van 6 miljoen frank. Tot op heden weet het NVS niet of die bedragen zullen toegekend worden.

Het NVS streeft inmiddels naar verdere kwaliteitsverbetering. Voor het nieuwe concertseizoen 1994-1995 werd daarom Fabrice Bollon als nieuwe vaste dirigent aangesteld. Ook dienen nog bijkomende hoog gekwalificeerde musici aangetrokken. Een en ander vergt uiteraard bijkomende financiële middelen.

De subsidietabel toont aan dat het NVS in vergelijking met andere orkesten eigenlijk financieel ondergewaar-

deerd wordt. Zo ontvangt het orkest 1 Fiamminghi (15 musici/voor een gedeelte van de concerten uitgebreid tot 40 à 45 musici) 62,35 miljoen frank (waarvan 35,3 miljoen frank van de Vlaamse Gemeenschap), ontvangt de Beethoven Academie (40 musici) 25,52 miljoen frank (waarvan 16,52 miljoen frank van de Vlaamse Gemeenschap). Het NVS (65 musici) moet het daarentegen stellen met 26,5 miljoen frank (waarvan 17,5 miljoen frank van de Vlaamse Gemeenschap).

Eén van de redenen van deze nadelige verdeelsleutel is het feit dat men het NVS nog steeds een regionaal etiket opkleeft. Dat gebeurt nochtans ten onrechte als men weet dat de concerten van het NVS over heel het land verspreid zijn, tot zelfs in het buitenland.

1. Welke verdeelsleutel hanteert de Vlaamse Gemeenschap bij het toekennen van subsidies aan de drie bovengenoemde orkesten ?
2. Waarom wordt het NVS een regionaal etiket opgekleefd, terwijl het orkest concerten in heel het land en in het buitenland geeft ?
3. Is de minister bereid de verdeelsleutel te herzien naar normen die beantwoorden aan de muzikale prestaties van de orkesten ? Welke initiatieven zal hij daartoe nemen ?
4. Kan de minister voor het begrotingsjaar 1994 ingaan op het financieel verzoek van het NVS ? Waarom eventueel niet ?

Antwoord

1. Met ingang van 1 januari 1993 worden m.b.t. de subsidiëring van vaste orkesten en ensembles een aantal vaste criteria gehanteerd, waarbij alle aanvragende orkesten en ensembles in drie categorieën worden onderverdeeld: orkesten en ensembles met een actief concertleven sinds minimum vijf jaar (cat. A), nieuwe initiatieven (cat. B) en ensembles die zich uitsluitend bezighouden met eigentijdse muziek en/of zich duidelijk profileren via een eigenzinnige en originele formule die beantwoordt aan een actuele behoefte in de Vlaamse muziekwereld (cat. C).

Het jaarlijks terbeschikking gestelde krediet wordt verdeeld als volgt: 80 procent voor categorie A, 10 procent voor categorie B en 10 procent voor categorie C. Een overdracht van een eventueel overschot naar een andere categorie is mogelijk. Het Nieuw Vlaams Symfonieorkest, 1 Fiamminghi en de Beethoven Academie (die het artistiek concept van het Nieuw Belgisch Kamerorkest heeft overgenomen) behoren alle tot de voor gevestigde orkesten gereserveerde categorie A.

Binnen een zelfde categorie worden geen specifieke verdeelsleutels gehanteerd. Een eventuele subsidie wordt toegekend met inachtneming van de kwaliteit en de activiteit van het betrokken orkest of ensemble, en eventueel de mate van inspanning naar de Vlaamse muziek toe.

2. Gelet op de over het gehele land gespreide optredens en een – weliswaar nog bescheiden – aanwezigheid in het buitenland, verdient het Nieuw Vlaams Symfonieorkest zeker beter dan een reputatie van "regionaal" orkest.

Een vergelijking met de twee andere in de vraag genoemde orkesten op het vlak van internationale uitstraling valt echter duidelijk in het nadeel van het NVS uit. Dit kan worden geïllustreerd aan de hand van de programmatie voor het jaar 1994 (aantal optredens in binnen- en buitenland, met percentage) :

	Binnenland	Buitenland	Totaal
Nieuw Vlaams Symfonieork.	35 (90%)	4 (10%)	39
1 Fiamminghi	50 (45%)	60 (55%)	110
Beethoven Acad.	34 (85%)	6 (15%)	40

Terwijl het Nieuw Vlaams Symfonieorkest in 1994 enkel een aantal concerten in het zuiden van Nederland verzorgt, zijn 1 Fiamminghi ook buiten de Europese grenzen nadrukkelijk aanwezig (Québec., Canada, USA, Turkije, Israël en Japan), en kan de Beethoven Academie – ondanks het nog jonge bestaan van dit orkest – reeds een tournee in Italië voorleggen. De vergelijking valt dus niet enkel op kwantitatief vlak ten nadele van het NVS uit.

3. Hoewel, zoals boven reeds vermeld, binnen een zelfde categorie geen specifieke verdeelsleutels worden gehanteerd, is het zeker de bedoeling om de sinds 1993 gehanteerde reglementering aan een grondige evaluatie te onderwerpen en waar nodig te verfijnen. De Vlaamse Adviescommissie voor de Muziek zal mij hierover zo spoedig mogelijk een gefundeerd advies dienen uit te brengen. Nochtans zullen bij de toekenning van een subsidie de tot op heden gehanteerde normen steeds blijven vooropstaan, namelijk de artistieke kwaliteit en uitstraling van het betrokken orkest, en eventueel de mate van inspanning naar de Vlaamse muziek toe. Het invoeren van mathematisch toe te passen parameters (bijvoorbeeld in functie van tewerkstelling) – indien al mogelijk, staat haaks op een artistieke beoordeling van de ingediende dossiers.
4. Voor het werkingsjaar 1994 wordt, ingevolge de beslissing van de Vlaamse regering, aan het Nieuw Vlaams Symfonieorkest een subsidie van 17,75 miljoen frank verleend. Gelet op de geringe stijging van het totale krediet (van 70,0 in 1993 naar 72,3 miljoen frank voor 1994), behoorde een betekenisvolle verhoging van de subsidie ten gunste van het NVS niet tot de mogelijkheden.

Ik wil hierbij toch opmerken dat de betrokken V.Z.W. de grootste subsidiant blijft met een toelage die neerkomt op ca. 25 percent van het beschikbaar krediet. Het NVS is trouwens het enige orkest dat de afgelopen jaren zijn subsidie op gestage, zij het te bescheiden wijze heeft zien stijgen (van 14,0 miljoen frank in 1989 tot 17,75 miljoen frank voor 1994).

De in de inleiding tot de vraagstelling vermelde „subsidietabel” – die blijkbaar betrekking heeft op de subsidies voor 1993, dient overigens ingrijpend te worden gecorrigeerd. De door de Vlaamse Gemeenschap aan het orkest 1 Fiamminghi verleende toelage bedraagt 30,8 miljoen frank (incl. 15,0 mil-

joen frank als cultureel ambassadeur en 0,8 miljoen frank internationale werking) ; anderzijds ontving de Beethoven Academie slechts een toelage van 4,0 miljoen frank (voor de periode september-december 1993), terwijl in de vraag een bedrag van 16,52 miljoen frank wordt vermeld.

**Vraag nr. 194
van 5 september 1994
van de heer E. VAN VAERENRERGH .**

Franstalige reclame in Affligem – Maatregelen

Langs de autosnelweg Brussel-Oostende (E40) in Affligem, ter hoogte van het voetbalveld van Hekelgem werd sinds enkele dagen een metershoge Franstalige reclameboodschap van “La citadelle de Namur 94” aangebracht.

1. Wie is er verantwoordelijk voor dit aanplakbord (dat aan het Bellekoutercomplex-gemeentehuis staat) en wie gaf de toelating om Franstalige reclame aan te brengen ?
2. Zijn deze Franstalige reclameboodschappen niet in strijd met de taalwetgeving ?
3. Kan het gemeentebestuur geen maatregelen nemen opdat dit aanplakbord enkel kan gebruikt worden voor Nederlandstalige aankondigingen voor sport- en cultuurmanifestaties ?

Antwoord

1. Het gemeentebestuur van Affligem heeft de verhuur van de reclamepanelen die zich bevinden rond het voetbalveld van Hekelgem en in de onmiddellijke omgeving ervan, in concessie gegeven aan een privaatrechtelijke NV. Deze NV zorgt voor de werving en de plaatsing van publiciteit.
2. De taal waarin reclameboodschappen moeten worden gesteld is nergens wettelijk of decretaal geregeld. Het taalgebruik is derhalve vrij. Het geveiseerde paneel staat echter op gemeentelijke eigendom en hoewel de taalwetten enkel van toepassing zijn op natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak van algemeen belang is dit zeker in strijd met de geest van de taalwetgeving. Bovendien bepaalt artikel 50 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken dat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de (gemeentelijke) diensten niet ontslaat van de toepassing van de taalwetten.
3. In een telefonisch onderhoud tussen mijn diensten en de gemeentesecretaris van Affligem werd beloofd de bewuste advertentie zo snel mogelijk te verwijderen. De verdere werving van publiciteit blijft een zaak van de private NV. Er zal echter op aangedrongen worden dat in de toekomst enkel Nederlandstalige reclame aangebracht wordt.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 44
van 12 januari 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Werkgroep File – Stand van zaken

Sinds 1989 werd door de minister een werkgroep "File" geïnstalleerd.

1. Welke werkzaamheden werden door de werkgroep beëindigd ?
2. Welke punten zijn nog in onderzoek ?
3. Op welke wijze werd vervolg gegeven aan de besluiten waaraan men voor de punten sub 1. aan toe was gekomen ?

Antwoord

1. De werkzaamheden van de werkgroep "File" bestonden uit het analyseren van de fileproblematiek in Vlaanderen en het formuleren van voorstellen om op korte en lange termijn het aantal files op de Vlaamse gewestwegen te verminderen. Een en ander moest gepaard gaan met het verkeersveiliger maken van de weginfrastructuur. Meer specifiek gesteld kwam in de werkgroep het volgende aan bod :

- definitie van een aantal begrippen i.v.m. file
- elektronische hulpmiddelen bij de verkeersafwikkeling
- registratie van een file
- filemelding door de "Belgische Radio en Televisie"
- maatregelen ter voorkoming van filevorming
- kwaliteitsnorm voor het wegennet
- de ring om Antwerpen
- de ring om Brussel

De werkgroep "File" heeft haar werkzaamheden beëindigd en dienaangaande een rapport opgesteld.

2. Momenteel zijn er geen punten meer in onderzoek.
3. De besluiten geformuleerd door de werkgroep "File" komen systematisch aan bod in de fysieke meerjarenprogramma's.

Vraag nr. 112
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Verhoging maximumsnelheid – Invloed op Boomse Steenweg

De vele dodelijke ongevallen op de Boomse Steenweg

worden bijna altijd veroorzaakt door te hoge snelheid. De federale minister van Verkeer Elio di Rupo heeft al herhaaldelijk gepleit voor een verhoging van de maximumsnelheid tot 130 km per uur op de autosnelwegen. Wellicht wordt die maximumsnelheid niet direct toegelaten op de Boomse Steenweg. Gevreesd moet worden dat de verhoging van de maximumsnelheid ook gevolgen heeft voor de snelheid op de Boomse Steenweg.

Is het niet gewenst dat de Vlaamse regering via het Interministerieel Comité voor Infrastructuur en Verkeer duidelijk stelt dat de verhoging van de maximumsnelheid niet gewenst is o.a. met verwijzing naar de onveiligheid op de Boomse Steenweg ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Tot op heden werd de Vlaamse regering niet gevat omtrent een mogelijke verhoging van de maximumsnelheid op autosnelwegen tot 130 km/uur.

Ingevolge punt 3°, paragraaf 4, artikel 6 van de Bijzondere Wet tot hervorming der instellingen moet de (Vlaamse) regering betrokken worden bij de ontwerpen van regels van de algemene politie en de reglementering op het verkeer en vervoer (alsook van de technische voorschriften inzake verkeers- en vervoersmiddelen).

Wat meer bepaald de Boomse Steenweg betreft, kan worden gesteld dat dit gedeeltelijk zonder voorwerp is vermits deze weg niet over de ganse lengte van het tracé het statuut van autosnelweg heeft.

Vraag nr. 117
van 10 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Actieprogramma's Agenda 21 – Integratie van milieu en ontwikkeling in de besluitvorming

Hoofdstuk acht van Agenda 21 heeft de integratie van milieu en ontwikkeling in de besluitvorming als onderwerp. Dit hoofdstuk behandelt met name de mogelijkheden om de zorg voor het milieu en de natuur beter te integreren in de socio-politieke besluitvorming. Een van deze mogelijkheden is het daadwerkelijk inzetten van economische instrumenten, en het nemen van marktgerichte en andere aansporende maatregelen. Deze instrumenten zijn een noodzakelijk complement van fysieke regelgeving. Opdat deze echter effectief en efficiënt zouden worden ingezet, is het nodig vrij nauwkeurige kosten-batenstudies op te stellen, waartoe een goede informatie- en kennisbasis nodig is.

Als concrete maatregelen in dit verband kunnen worden geschetst :

- het bannen van (soms verborgen) subsidies die milieuschadelijk gedrag bevorderen ;

- tarief- en prijssystemen gericht op het zuinige gebruik van energie en grondstoffen ;
 - het uitwerken van aangepaste heffingssystemen met oog voor economische en sociale randvoorwaarden.
1. In hoeverre heeft de minister reeds pogingen ondernomen om te komen tot een integratie van milieu en ontwikkeling in zijn beleid ?
 2. In hoeverre worden subsidies die milieuschadelijk gedrag bevorderen reeds gebannen ? Welke concrete maatregelen werden hiertoe genomen ?
 3. In welke mate is het tarief- en prijssysteem reeds gericht op het zuinig gebruik van energie en brandstoffen ? Op welke manier tracht de minister dit tarief- en prijssysteem op het zuinig gebruik van energie en grondstoffen af te stemmen ? Welke concrete maatregelen werden hiertoe reeds genomen ?
 4. Werden reeds aangepaste heffingssystemen uitgewerkt die rekening houden met economische en sociale randvoorwaarden ? Zo ja, wat zijn de centrale krachtlijnen van dit systeem ? Zo nee, waarvan is de uitwerking van dergelijke systemen vandaag nog afhankelijk ?

Antwoord

1. De integratie tussen milieu en ontwikkeling komt tot uiting doordat enerzijds een beleid gevoerd wordt dat erop gericht is het aanbod inzake openbaar vervoer efficiënter te laten verlopen. Dit houdt in dat de assen van het openbaar vervoer in de stadsgewestelijke gebieden sterker worden uitgebouwd zodat een beter alternatief voor het autoverkeer wordt geboden. In de plattelandsgebieden, waar deze uitbouw niet gewenst en niet noodzakelijk is, gelet op een beperkte vraag in combinatie met de belangrijke exploitatiekosten, zal een elementaire mobiliteit gegarandeerd worden via alternatieve systemen (zie in dit verband de lopende belbusprojecten ; Westhoek, Groot-Gingelom, Landen).

Anderzijds komt deze integratie tot uiting doordat een beleid gevoerd wordt dat erop gericht is de vervoersvraag te beïnvloeden : zowel promotiecampagnes als de „autoloze zondag” en de „week van de fiets” als het actieprogramma Bedrijfsvervoersplannen kunnen hierin gekaderd worden.

Door de Vlaamse Vervoermaatschappij wordt medegewerkt aan diverse pilootprojecten inzake alternatieve brandstoffen.

Vragen 2, 3 en 4 zijn i.f.v. mijn bevoegdheden zonder voorwerp.

Vraag nr. 132
van 15 juli 1994
van de heer F. VERMEIREN

Woon-werkverkeer – Studies en enquêtes

Door de CV Traject worden studies en enquêtes verricht, onder meer inzake het woon-werkverkeer.

1. In welke mate wordt deze CV gesubsidieerd door het Vlaamse Gewest ?
2. Hoeveel studies werden er reeds verricht ? Welke was de kostprijs van de diverse studies afzonderlijk ?
3. Welk gevolg werd er gegeven aan de conclusies van de reeds gedane studies en enquêtes, m.a.w. tot welke concrete maatregelen gaven zij reeds aanleiding ?
4. Hebben de gesuggereerde en reeds voorziene en uitgevoerde maatregelen daadwerkelijke verbeteringen teweeggebracht ?

Antwoord

1. Traject ontvangt geen enkele subsidie van het Vlaamse Gewest.
2. In opdracht van het Vlaamse Gewest zijn drie studies verricht of aan de gang :
 - Bedrijfsvervoersplan Sabena. Dit plan werd via de GOM Vlaams-Brabant toegewezen aan Traject. Kostprijs : 715.000 frank (excl. BTW) voor de eerste fase + 1.275.000 frank (excl. BTW) voor de tweede fase = 1.990.00 frank (excl. BTW).
 - Bedrijfsvervoersplan WTC – en Boudewijncomplex : dit plan werd opgemaakt voor de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap en is inmiddels voltooid. Het plan was volledig voor rekening van het Vlaamse Gewest. Kostprijs : 1.675.000 frank (excl. BTW).
 - Bedrijfsvervoersplan De Keiberg : dit plan wordt opgemaakt voor de werknemers van de bedrijven op de Keiberg te Zaventem, en voor enkele bedrijven op de Hermeslaan te Diegem. De eerste fase (opmaak mobiliteits- en bereikbaarheidsprofielen) gebeurde voor rekening van de VZW Keiberg, die hiervoor van haar ledenbedrijven een bijdrage vroeg. De overige fasen worden gefinancierd door het Vlaamse Gewest. Kostprijs : 2.054.000 frank (excl. BTW) voor het Vlaamse Gewest, de rest voor de VZW Keiberg.
3. Voor elk van de plannen wordt een stuurgroep geïnstalleerd waarin de belanghebbende partijen zeten. Vervolgens wordt de bestaande toestand onderzocht in de mobiliteits- en bereikbaarheidsprofielen. Via een personeelsenquête wordt gepeild naar de aanpassingsbereidheid bij de werknemers. In overleg met de opdrachtgever wordt een actieplan opgesteld. Vervolgens worden onderhandelingen aangeknoopt met de overheden en de vervoermaatschappijen. Gedurende de hele projectduur wordt de communicatie met de werknemers onderhouden d.m.v. nieuwsbrieven. De concrete maatregelen verschillen van project tot project, de uitvoering hangt mede af van het bedrijf of de instelling waarvoor het plan wordt opgemaakt.
 - Bij Sabena werd een maatregelenpakket voorgesteld met o.a. samenstelling van carpoools, kortere routes voor fietsende werknemers, een nieuwe buslijn Zaventem-Vilvoorde via de luchthaven.

ven en BruCargO, een vanpoolproject met minibusjes van het bedrijf. Gerealiseerd zijn : vorming van carpoolteams, omvorming van een deel van de parkeerplaatsen tot carpoolparkings, openstelling van de bestaande passagiersbussen naar Antwerpen voor Sabena-werknemers. Gepland op korte termijn zijn : fietspaden langs de toegangsweg naar de luchthaven. De buslijn Vilvoorde - Zaventem is in onderhandeling. Andere maatregelen werden niet gerealiseerd omdat geen medewerking van het bedrijf of van andere instellingen en overheden werd verkregen. Via persoonlijke reisadviezen werd bij de werknemers promotie gemaakt voor de gerealiseerde alternatieven en voor reeds bestaande vervoersmogelijkheden (o.a. het bestaand openbaar vervoer). Verder werd de opleiding en begeleiding van 2 vervoerscoördinatoren verzorgd die door Sabena werden aangesteld. De vervoerscoördinatoren staan in voor de opvolging en updating van het bedrijfsvervoersplan na de voltooiing van de werkzaamheden van Traject.

- Het WTC/Boudewijncomplex is zeer gunstig gelegen nl. op een zgn. A-lokatie, d.w.z. een plaats die optimaal bereikbaar is met openbaar vervoer (in casu : het Brusselse Noordstation). De uitgangssituatie was dermate gunstig (circa 70 procent van de werknemers gebruikt reeds het openbaar vervoer) dat slechts een beperkt maatregelenpakket voorgesteld werd : verbetering van de sociale veiligheid op de looproutes van het Noordstation naar WTC en Boudewijngebouw, promotie voor bestaand openbaar vervoer en voor de gunstige terugbetalingsregeling voor abonnementen van ambtenaren, samenstelling van carpoolteams. De promotie van het openbaar vervoer en de samenstelling van carpoolteams werden gerealiseerd.
 - Op de Keiberg bestond de eerste taak erin met de op de industriezone gevestigde bedrijven contact op te nemen met het oog op deelname. De deelnemende bedrijven vertegenwoordigen een meerderheid van de werknemers. Op de Keiberg wordt een maatregelenpakket voorgesteld met o.a. : samenstelling carpoolteams, gereserveerde parkeerplaatsen voor carpoolers bij enkele grote bedrijven, een nieuwe buslijn voor De Lijn, fietsenstallingen bij bedrijven met potentiële fietsers, openstelling bestaande personeelsbussen voor werknemers van andere bedrijven, inschakeling van lege-taxiritten (terugritten van de luchthaven) in het voortransport van de Keiberg naar een NMBS-station. De realisatie van deze maatregelen is gepland voor het najaar en hangt grotendeels af van de medewerking van de betrokken bedrijven en enkele overheden. Zoals bij Sabena is op de Keiberg in de opleiding van een vervoerscoördinator voorzien.
4. - De maatregelen bij Sabena hebben geleid tot een toename van het carpoolen : momenteel zijn er circa 380 geregistreerde carpoolers (het werkelijke aantal ligt hoger : voor werknemers op werklocaties zonder gereserveerde parkeerplaatsen of zonder parkeertekort brengt registratie immers geen tastbaar voordeel). Er is even-

eens een bestendig gebruik van de passagiersbus door werknemers vastgesteld. Dit zijn echter geen definitieve cijfers omdat een deel van de maatregelen nog niet gerealiseerd is. Helaas zijn om budgettaire en andere redenen niet alle maatregelen door de Sabena-directie overgenomen.

- Bij WTC/Boudewijncomplex zijn, gezien de gunstige uitgangspositie, nauwelijks verbeteringen mogelijk.
- Op de Keiberg is het nog voorbarig naar resultaten te peilen omdat de voorgestelde maatregelen nog niet werden uitgevoerd.

Vraag nr. 136
van 28 juli 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Openbaar vervoer Westhoek – Plannen

De Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) De Lijn staat voor de opdracht een niet onaanzienlijk tekort weg te werken. Ook de entiteit West-Vlaanderen moet daartoe haar steentje bijdragen. De besparingen moeten vooral komen van herstructurering en rationalisatie.

Steeds meer stemmen gaan op om binnen het streekvervoer over te schakelen naar vraagafhankelijk vervoer tijdens de daluren. Dat wil zeggen dat de bus enkel rijdt als de reizigers erom vragen, zo bijvoorbeeld de belbus die al sedert november 1991 rijdt tussen Veurne-Roesbrugge-Haringe. De Lijn bestudeert momenteel de mogelijke uitbreiding van de belbus met twee nieuwe projecten : in het gebied ten noordwesten van Poperinge en in het gebied ten zuidwesten van Ieper. Hierbij valt op te merken dat de zuidwestkant van Diksmuide (Lampemisse, Nieuwkapelle, Oudekapelle enzovoort) zo goed als niet uitgerust is met openbaar vervoer. Westhoekoverleg, of het samenwerkingsverband tussen de 18 gemeentebesturen van de Westhoek, meent evenwel terecht dat De Lijn moet streven naar een integrale aanpak van het openbaar vervoer binnen de Westhoek, en dat de kwaliteit van het openbaar vervoer rond Diksmuide dringend moet worden verhoogd. Tijdens de piekuren zijn de problemen met het streekvervoer er duidelijk niet. Toch is er sprake van rationalisaties tijdens de piekuren : op de grote assen Ieper-Veurne-Diksmuide-Kust zou het openbaar vervoer sneller gaan door het aantal opstapplaatsen te verminderen en door niet langer alle woonkernen langs de assen aan te doen. De reizigers die vanuit de woonkernen vertrekken, zullen dus zelf meer afstand moeten afleggen.

1. Wat zijn de concrete plannen van De Lijn voor rationalisatie van het openbaar vervoer in de Westhoek ? Klopt het dat een belbusproject voor de zuidwestkant van Diksmuide (nog) niet in studie is ? Waarom niet ? Wanneer dan wel ?
2. Een en ander blijkt afhankelijk van de interpretatie van de begrippen daluren en piekuren. Hoe interpreteert De Lijn deze begrippen ?
3. Indien de piekuurverbindingen op de grote assen

niet langer afgelegen woonkernen zullen bedienen maar enkel de hoofdwegen, op welke wijze dienen de reizigers dan van de hoofdweg thuis te geraken ?

Antwoord

1. Zich baserend op het aantal vervoerde reizigers, het rendement en de kosten, plant De Lijn een aantal herstructureringen in de provincie West-Vlaanderen, waaronder ook in de Westhoek. Aansluitend op de succesvolle belbus Veurne-Roesbrugge/Haringe plant De Lijn een belbus zowel voor de streek ten noorden als ten zuiden van de as Poperinge-Ieper. Voor dit laatste gebied wordt een belbusverbinding gepland, die enerzijds gericht is op Ieper, en anderzijds op Poperinge.

Deze belbussen zouden het daluerverkeer opvangen. De bestaande spitsbussen (woon-school, woon-werk) blijven behouden voor zover er interesse van de reizigers is.

In een minimumaanbod wordt voorzien, en om tot een hoger kwalitatief aanbod te komen (vb. frequentie om het uur, ook op zondag) onderhandelt De Lijn met Westhoekoverleg om bijkomende financiële middelen te verkrijgen via het EEG-programma 5b, en eventueel ook van de betrokken gemeenten, die aldus kunnen bijdragen tot een kwaliteit van openbaar vervoer naar eigen wens. Een belbusproject voor de zuidwestkant van Diksmuide kan maar uitgewerkt worden als er voldoende compensaties zijn door de herstructurering van het bestaande openbaar vervoer, of indien er bijkomende financiële steun is zoals bovenvermeld.

2. "Spitsuur" is een relatief begrip. Het betreft de tijdsperiode waarin een verkeerssysteem het drukst wordt gebruikt. Dit kan variëren van streek tot streek, van stad tot streek, en volgens de periode van het jaar. Sociaal-recreatief verkeer (vb. de kusttram) heeft in de zomer andere spitsuren dan het woon-werkverkeer. Tijdens de winterperiode beschouwt De Lijn als spits meestal de uren waarop scholieren en werknemers zich verplaatsen van woonplaats naar school of werk en omgekeerd.
3. In bovenvermeld concept van herstructurering, met behoud van het intensieve verkeersaanbod, is gepland de as Ieper-Veurne (die nochtans geen hoge reizigers aantallen kent) te behouden en uit te bouwen tot een snellere verbinding (met eveneens rechtstreekse verbinding naar de kust) om een groter reizigerspotentieel te bedienen en heel de dag een betere kwaliteit te verlenen met standaardbussen. Meer afgelegen kernen naast deze as zouden dan met vraagafhankelijk vervoer (VAV) bediend worden, in aansluiting op deze aslijn. Een uitgebreide Europese Phoebus-studie, waaraan De Lijn intens meewerkt, geeft trouwens uitsluitsel over alle mogelijkheden van dit VAV-systeem, zoals reserveringswijze, gewaarborgde aansluitingen, ritorders en klanteninformatie.

Vraag nr. 137 van 5 augustus 1994 van de heer D. RAMOUDT

Kustweg tussen Oostende en Middelkerke – Maatregelen voor de verkeersveiligheid

Op de kustweg tussen Oostende en Middelkerke gebeuren regelmatig zware verkeersongevallen. Frontale aanrijdingen, meestal met fatale afloop, zijn er schering en inslag. Het 3,5 kilometer lange baanvak met twee rijrichtingen is aan de kant van de trambedding afgezet met een hoge borduursteen. Het is vooral 's nachts dat de ongevallen zich voordoen, te meer daar de rijbaan niet verlicht is en de chauffeur de borduursteen raakt en aldus de controle over zijn stuur verliest.

1. Welke maatregelen zal de minister nemen om de verkeersveiligheid op de kustweg tussen Oostende en Middelkerke te verbeteren ?
2. Zal hij overgaan tot het aanbrengen van grondreflecteren of andere waarschuwingstekens teneinde aanrijdingen met de borduursteen te vermijden ?

Antwoord

Ik heb de eer mede te delen dat de te nemen maatregelen voor de verkeersveiligheid op de kustweg tussen Oostende en Middelkerke tot de bevoegdheid behoren van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, de heer T. Kelchtermans.

Vraag nr. 140 van 24 augustus 1994 van de heer A. VERLINDEN

Achtergelaten autowrakken op de A2 – Verhaal op de eigenaars

In de krant Gazet van Antwerpen van zaterdag 30 juli 1994, meer bepaald in de rubriek Vlaams Brabant wordt de aanbesteding voor nieuwe asfalt op de A2-autosnelweg tussen Holsbeek en Heverlee medegedeeld. Het artikel eindigt evenwel als volgt :

"Bij Openbare Werken merkt men op dat er de laatste maanden steeds meer autowrakken langs de autosnelweg achtergelaten worden. Dat levert een bijkomende last op, want de autowrakken zijn niets meer waard. De overheid draait op voor de sleepkosten. In de regio-posten van Bertem staan er steeds een aantal wagens op de eigenaars te wachten die meestal niet komen opdagen."

1. Strookt dit krantebericht, voor wat het aangehaalde betreft, met de waarheid ?
2. Zo ja, welke maatregelen zult u treffen om de eigenaars van deze achtergelaten autowrakken te laten opsporen, de kosten van het wegslepen op hen te laten verhalen en in desbetreffend geval een beroep op het gerecht te doen ?

Antwoord

Ik heb de eer mede te delen dat de problematiek van achtergelaten autowrakken op de A2 behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, de heer T. Kelchtermans.

Vraag nr. 141
van 24 augustus 1994
van de heer J. DE ROO

Gentsesteenweg te Lokeren – Verkeersveiligheid

Op 18 augustus jongstleden las ik in de krant dat er op vier weken tijd twee ongevallen gebeurden in dezelfde scherpe bocht langs de Gentsesteenweg te Lokeren. Bij het eerste ongeval werd een jonge vrouw ernstig gewond, bij het tweede ongeval werd een jonge man onthoofd en werd een meisje van pas 20 jaar zeer ernstig gewond. In beide gevallen werd de woning nr. 145 beschadigd.

1. Is het niet mogelijk om die bocht aan te passen met eventueel verkeersdrempels of wegversmallingen ?
2. De bewoner van huisnummer 145 had net zijn woning hersteld als het tweede ongeval gebeurde. Is dit ook geen tweede grondige reden om iets aan die weg te doen ? Het gaat hier telkens om (jonge) mensenlevens en vernietiging van privé-eigendom.

Antwoord

Ik heb de eer mede te delen dat de verkeersveiligheid langs de Gentsesteenweg te Lokeren tot de bevoegdheid behoort van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, de heer T. Kelchtermans.

Vraag nr. 146
van 15 september 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Bewegwijzering

De richtingaanwijzers naar Maastricht op het grondgebied van Voeren zijn systematisch "tweetalig" en tonen de weg naar "Maastricht-Maastricht".

Dit moet bij veel toeristen nogal vreemd overkomen, aangezien wat verder op Waals grondgebied de weg naar Maastricht even systematisch uitsluitend met de Nederlandse schrijfwijze wordt aangewezen.

Meent de minister niet dat deze toestand een tikkeltje belachelijk overkomt ?

Werden er instructies gegeven om dit te verhelpen ?

Antwoord

De hoofdwegen in de gemeente Voeren zijn gewestwegen. De bewegwijzering langs deze wegen ressorteert onder de Vlaamse minister van Openbare Werken,

Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden de heer T. Kelchtermans.

Conform de wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken van 18 juli 1966 moet alle bewegwijzering in de gemeente Voeren in het Nederlands en het Frans gesteld zijn.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
 VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 143
van 13 september 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Zuid-Afrika – Geassocieerd lidmaatschap Nederlandse Taalunie

De nieuwe Zuidafrikaanse regering heeft, zo blijkt, de wens te kennen gegeven om Zuid-Afrika opnieuw te laten toetreden tot het Britse Gemenebest. Het lidmaatschap van het Britse Gemenebest betekent een herintrede van Zuid-Afrika in de anglofone wereldgemeenschap.

Gelet op deze beslissing van de Zuidafrikaanse regering, ligt het nu, meer dan ooit, voor de hand dat de Zuidafrikaanse regering ten spoedigste wordt uitgenodigd verkennde besprekingen met de Nederlandse en Vlaamse regering te beginnen teneinde te komen tot een geassocieerd lidmaatschap van Zuid-Afrika met de Nederlandse Taalunie.

Ik durf hopen dat deze problematiek niet wordt afgedaan met de bewering dat de Nederlandse Taalunie er is voor het Nederlands en dat het Afrikaans een zelfstandige, vreemde taal is. De colloquia, door de Vlaamse Raad georganiseerd met betrekking tot de andere, dus ook aanverwante talen zullen dergelijke stelling gemakkelijk kunnen afwijzen. Associatie-overeenkomsten zijn overigens een in het Verdrag vermelde mogelijkheid, waarbij het natuurlijk om verwante talen gaat.

Kan de minister-president toezeggen ter zake snel een initiatief te zullen nemen ?

Vraag nr. 144
van 13 september 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Zuid-Afrika – Samenwerkingsakkoorden – Rol Vlaamse regering

Nu bekend is geworden dat de Vlaamse regering de

regering in Zuid-Afrika zal ontmoeten, moge ik u vragen op volgende vragen te antwoorden.

1. De federale staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking Derycké heeft aangekondigd een samenwerking met Zuid-Afrika op te zetten, waarbij hij vier domeinen noemt, onder meer havens en onderwijs. In ons land zouden leerkrachten opgeleid worden.
2. Vermits in deze materie het federale beleid geen enkele bevoegdheid heeft, ga ik ervan uit dat daarover onder meer met de Vlaamse regering is gesproken.
3. Wat de opleiding van de leraars betreft, vernam ik graag wat ter zake is afgesproken. Welke specifieke bijdrage wordt van de Vlaamse Gemeenschap verwacht ?
4. Op welke wijze, en voor welke bedragen zijn middelen afgesproken en op welke posten zullen die uitgetrokken worden.
5. Als op de vragen 2. tot 4. door u negatief zou worden geantwoord, verzoek ik u uw houding mede te delen. Het kan niet zijn dat de Vlaamse regering, die herhaaldelijk beloofde tot afspraken met Zuid-Afrika te komen, zonder protest toelaat dat de federale overheid samenwerkingsakkoorden gaat sluiten in domeinen (onder meer onderwijs) waar ze niets te vertellen heeft. Ik neem aan dat u bij de federale regering zult tussenkomen om alsnog tot overleg te komen, waarbij een verwijzing naar federale bevoegdheidsverdelingen best niet achterwege blijft.

Vraag nr. 145
van 13 september 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Raad van Europa – Permanente Conferentie van de Regionale en Lokale Besturen – Vlaamse aanwezigheid

De Permanente Conferentie van de Regionale en Lokale Besturen bij de Raad van Europa vereist uiteraard Vlaamse aanwezigheid.

Omdat én gemeenten, én provincies, én Brussel, én gemeenten binnen Brussel niet aan hun trekken kwamen, kon geen gezamenlijke delegatie worden voorgesteld, hoewel met Wallonië een overeenkomst werd bereikt. Dit betekent dat in de Raad van Europa Vlaanderen, sinds mei laatstleden niet meer vertegenwoordigd is.

Op 2 juni laatstleden werd een snelle oplossing beloofd. Die is er tot op heden niet. Dat de stoel van Vlaanderen in deze Europese vergadering leeg staat, doet vragen stellen naar het "sérieux" van de internationale rol, die Vlaanderen verplicht is te spelen. Nog meer vragen moeten gesteld worden naar de werkzaamheid met lagere besturen en het Brussels Stadsgevest, om tot sluitende regelingen te komen.

Kan de minister toezeggen spoedig een regeling te vinden ?

Vraag nr. 146
van 21 september 1994
van de heer L. BARBE

Goedkeuring internationale overeenkomsten – Stand van zaken

Ons land staat permanent achter met het ratificeren van internationale overeenkomsten. Sedert de wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur moeten de internationale overeenkomsten inzake materies die tot de bevoegdheden van de gewesten behoren door de gewestraden worden goedgekeurd. Het lijkt me belangrijk dat het Vlaams Gewest deze nieuwe bevoegdheid degelijk uitvoert.

Er zijn nogal wat overeenkomsten inzake leefmilieu die door de gewestraden goedgekeurd moeten worden. Ik denk aan :

- Verdrag inzake milieu-effectrapportage in grensoverschrijdend verband, en aanhangsels 1 tot en met VII (Espoo, Finland, 25 februari 1991 ; het Vlaamse Gewest is ingevolge een beslissing van de Interministeriële Leefmilieuconferentie pilootgewest) ;
 - Protocol bij het verdrag inzake Antartica, aanhangsel, bijlagen 1, II, III, IV en V, opgemaakt in Madrid op 4 oktober 1991 ;
 - Protocol bij het verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake de beheersing van emissies van vluchtige organische stoffen of hun grensoverschrijdende stromen, en bijlagen 1, II, III en IV (Genève, 18 november 1991) ;
 - Verdrag inzake de bescherming en het gebruik van grensoverschrijdende waterlopen en internationale meren en bijlagen I, II, III en IV (Helsinki, 17 maart 1992 ; het Vlaamse Gewest is pilootgewest) ;
 - Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, en bijlagen 1 -XII (Helsinki, 17 maart 1992) ;
 - Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, en bijlagen 1 en II (New York, 9 mei 1992) ;
 - Verdrag inzake biodiversiteit, en bijlagen 1 en II (Rio de Janeiro, 5 juni 1992) ;
 - Verdrag inzake de bescherming van het marien milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan, bijlagen 1, II, III en IV, en aanhangsels 1 en 2 (Parijs, 22 september 1992) ;
 - Amendementen bij het protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken (Kopenhagen, 25 november 1992 ; op de Europese Raad Leefmilieu werd overeengekomen dat de lidstaten ernaar zouden streven het gewijzigd protocol op 1 juni 1994 te ratificeren).
- Kan de minister mij voor elk van de aangehaalde internationale overeenkomsten meedelen :
- of de tekst reeds ontvangen werd van de federale regering ;

- wat de stand van zaken is aangaande de goedkeuringsprocedure (akkoord binnen de regering, advies Raad van State, voorontwerp van decreet, enzovoort).

Vraag nr. 148
van 23 september 1994
van de heer J. ULBURGHS

NV Mijnen – Ontslagregelingen

We dachten dat na de KS-affaire en de parlementaire onderzoekscommissie verleden jaar de negatieve berichten over KS, of beter, NV Mijnen, nu wel uit de lucht zouden blijven. We hebben ons blijkbaar vergist. Tijdens het parlementaire verlof kondigt de directie van NV Mijnen een volgende coup de théâtre aan : vooreerst de ontslagregeling voor de resterende kaders en vervolgens het ontslag van de maar pas benoemde grote man Deleye. Beide markante feiten roepen toch wel vragen op, namelijk :

Wat het ontslag van Deleye betreft :

1. Wat heeft Deleye tijdens zijn anderhalf jaar voorzitterschap van de raad van bestuur eigenlijk gepresteerd ? Wat is zijn concrete bijdrage geweest ?
2. Hoe kan een bedrijf draaien wanneer om de haverklap het bestuur grondig gewijzigd wordt. Was dit zoveelste ontslag niet te voorzien door de Vlaamse Executieve ?
3. Wat is de rol van de Begemann-groep in deze affaire ? Niet alleen trekt Begemann-topfunctionaris Deleye zich terug, ook Van Kauter trekt zich onder druk van Begemann terug uit alle reconversiestructuur. Had de Vlaamse regering niet genoeg ervaring met de Begemann-groep (cfr. Boelwerf) om deze strategie te anticiperen ?

Wat de ontslagregeling betreft :

1. De kaderleden van NV Mijnen zijn op 25 mei jl. gaan protesteren bij hun directie om duidelijkheid over hun toekomst te krijgen. En die duidelijkheid kregen zij vrij snel ; alle 112 kaderleden krijgen een riante afvloeiingsvergoeding – wie niet binnen 4 jaar de (voor het westelijke bekken gunstige) pensioenleeftijd van 52 jaar heeft bereikt, krijgt toch een royale miljoenenpremie. Kostprijs van dit alles : meer dan één miljard frank overheidsgeld. Bovendien vallen ook de nog onlangs (nà 5 januari 1987) aangeworven kaderleden in de prijzen. Mag ik de juiste berekening en kostprijs van deze opstapregeling vernemen ? Welke ontslagpremie mag Deleye incasseren ?
2. Deze regeling staat in schril contrast met het gebrek aan pensioenregeling voor de duizenden gezinnen van de oostelijke mijnwerkers. Indien er 2,5 miljard aan de pensioenkas werd bijgepast (waarvan bovendien de Europese Commissie een deel voor haar rekening wou nemen), zouden op middellange termijn 6.500 gezinnen een zekere toekomst, net als die van het westen, tegemoet zien. De Limburgse bevolking en vooral de getroffen mijnwerkers maken zich ongerust. Kan er geen rechtvaardige en

billijke afvloeiing- of pensioenregeling worden getroffen voor alle betrokkenen ?

3. Minister-president Van den Brande beloofde in het voorjaar om na het parlementair reces met de berekening van de overblijvende reconversiegelden voor de dag te komen. Bovendien is er geen klaarheid gekomen in de plannen van de Limburgse Reconversie maatschappij (zie ook de kritiek van het NCMV in het BvL). Mogen we vragen hoeveel geld er nog in de reconversie-enveloppe zit en welke concrete reconversieplannen de LRM heeft ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 360
van 15 september 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Ring rond Antwerpen – Knelpunten

Begin juli jl. hebben verschillende kranten melding gemaakt van de plannen van de minister om rond Antwerpen een volwaardige ring tot stand te brengen door de knelpunten op de bestaande wegen weg te werken.

Onder andere worden volgens de kranten volgende werken gepland :

1. Bouw van een ongelijkgrondse verkeerswisselaar ter hoogte van de aansluiting van de RI op de N49 (All).
 Doel : ongelijkvloers maken van de huidige T-verbinding met het oog op een grotere capaciteit en grotere veiligheid.
 Kostprijs : 320 miljoen frank.
 Einde der werken : december 1996.
2. Omvorming van de linkse uitrit E17 naar de Linkeroever tot een rechtse uitrit.
 Doel : grotere capaciteit in de relatie E17 (Gent) – Liefkenshoektunnel.
 Kostprijs : 250 miljoen frank.
 Einde der werken : juli 1997.
3. Verbreding uitrit naar de Linkeroever komende van de Kennedytunnel.
 Doel : vergroting van de capaciteit in de relatie Antwerpen (ring Zuid) met A11 (Zelzate) en Liefkenshoektunnel. Verhoging van de veiligheid in verband met grote helling voor vrachtwagens en weefmaneuvers.
 Kostprijs : 20 miljoen frank.
 Einde der werken : december 1996.
4. Verbreding van de brug over de Ring voor het verkeer komende van Borgerhout en rijdende naar Brussel (Craeybeckxtunnel).
 Doel : verhoging van de capaciteit Ring Antwerpen naar Brussel (E19 – Craeybeckxtunnel).
 Kostprijs : 50 miljoen frank.
 Einde der werken : december 1996.

Deze ingreep betreft naar verluidt het brengen van de afslagstrook E19 Craeybeckxtunnel van één rijstrook op twee rijstroken, om de opstuwning van het verkeer stroomopwaarts te verhelpen. Het zou gelijkaardig zijn aan de ingrepen uitgevoerd op het kruispunt van de RO en de E40 te Zaventem (onder andere voor de richtingen van Leuven naar Vilvoorde en van Vilvoorde naar Leuven). Naar verluidt heeft de wegendienst van Antwerpen voor de aansluiting op de Linkeroever van de E17 met de N49 (All) en van de Kennedytunnel met de N49 (All) destijds twee oplossingen voorgesteld, namelijk voor het geval de R2 tussen de E17 en de N49 (All) niet wordt aangelegd en voor het geval de R2 tussen de E17 en de N49 (All) wel wordt aangelegd.

Iste geval : de R2 tussen de E17 en de N49 (All) wordt niet aangelegd

In dit geval voorziet de Wegendienst van Antwerpen in de aanpassing van het complex N49 (All) - R1 - E17 - Kennedytunnel door de verbinding E17 - N49 (All) en de verbinding Kennedytunnel - N49 (All) over het hele traject te realiseren op minstens 2 x 2 rijstroken met rechts in- en uitvoegen, zodat een maximale verkeersdoorstroming verzekerd is (analoog aan de sub 4 hierboven vermelde ingrepen) en het mogelijk wordt door middel van variabele signalering het verkeer naar de Liefkenshoek tunnel om te leiden.

2de geval : de R2 tussen de E17 en de N49 (All) wordt wel aangelegd

In dit geval voorziet de Wegendienst van Antwerpen in een beperkte aanpassing op de Linkeroever van het complex N49 (All) - R1 - E17 - Kennedytunnel waarbij op bepaalde gedeelten van de verbinding E17 - N49 (All) slechts 2 x 1 rijstrook wordt gerealiseerd, wat zolang de R2 tussen de E17 en de N49 (All) niet is aangelegd een veel geringere verkeersstroming toelaat en veel minder mogelijkheden biedt om het verkeer door middel van variabele signalering naar de Liefkenshoek tunnel om te leiden dan in het Iste geval.

Aangezien de minister niet opteert voor de aanleg van de R2 tussen de E17 en de N49 (All), had ik graag van hem de bevestiging gekregen dat op de Linkeroever het complex N49 (All) - R1 - E17 - Kennedytunnel over het hele traject voor elke rijrichting gerealiseerd zal worden op minstens 2 x 2 rijstroken met rechts in- en uitvoegen zoals hierboven onder het Iste geval beschreven.

In ontkennend geval had ik graag vernomen hoe het complex precies zal gerealiseerd worden, met voor elke rijrichting de opgave van het minimum aantal rijstroken en de wijze van in- en uitvoegen.

Vraag nr. 361
van 22 september 1994
van de heer J. DE ROO

Herstel of aanleg wegen – Gebruik nieuw type asfalt

De overvloedige regenval in de afgelopen herfst- en wintermaanden en de hoge temperaturen tijdens de voorbije zomermaanden worden in combinatie met het drukke verkeer verantwoordelijk geacht voor de enor-

me schade aan het Vlaamse wegdek. Dat onze wegen niet bestand zijn tegen deze extreme weersomstandigheden en het steeds intenser wordende verkeer, blijkt eens te meer uit de spoorvorming en de vele putten en barsten in het wegdek. De herstellingswerken en de verkeersellende zijn natuurlijk een enorme kost die vermeden kan worden. Frankrijk, dat bekend staat om de hoge kwaliteit van zijn wegennet, past sedert geruime tijd een nieuwe techniek toe bij het gebruik van asfalt. Aan het huidige asfaltmengsel dat uit zand, stenen en bitumen bestaat, wordt het elastische rubber SBS (styreen-butadieenstyreen) toegevoegd. Daardoor blijven de wegen bij hoge temperaturen harder en vervormen ze minder. Ook putten, scheuren en spoorvorming komen minder voor ten gevolge van de grotere elasticiteit. Tot nu toe zijn er in Vlaanderen slechts weinig wegen met dit asfalt uitgerust, officieel omwille van de hoge kosten.

1. Wat is het prijsverschil tussen het gewone asfalt en dat verrijkt met SBS ?
2. Welke wegen zijn er momenteel uitgerust met dit type asfalt ?
3. Welke bevindingen heeft men thans met de wegen die aangelegd zijn met dit verrijkte asfalt ?
4. Welke redenen lagen aan de basis om dit asfalt op zo'n kleine schaal te gebruiken ?
5. Bestaan er plannen om systematisch dit type asfalt te gebruiken bij de aanleg van nieuwe wegen of het herstel van bestaande ?

Vraag nr. 362
van 22 september 1994
van de heer J. DE ROO

Fietspaden langs N9 in Maldegem – Maatregelen tegen onveiligheid

De fietspaden langs de Koning Leopoldlaan en de Koningin Astridlaan in Maldegem zijn bijzonder onveilig, onder meer omdat ze voortdurend gekruist worden door auto's die naar distributiebedrijven afslaan.

Welke maatregelen nam of neemt de minister om de betrokken fietspaden veiliger te maken ?

Vraag nr. 363
van 22 september 1994
van de heer A. VERLINDEN

Restauratie oude watermolen en afbraak bijbehorend huis op Diestsesteenweg in Aarschot – Stand van zaken

In het begin van het jaar, meer bepaald op 20 januari 1994, door mijn vraag nr. 119 (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, 1993-1994, nr. 9 van 7 maart 1994, blz. 486) vestigde ik de aandacht van de minister op de sinds jaren onteigende oude watermolen met bijbehorend huis op de Diestsesteenweg in Aarschot en de mogelijke gevaren van de verkrotte bijbehorende woning en van het ontbreken van het doortrekken van het fietspad.

Rekening houdend met een gunstig antwoord, volgens hetwelk de restauratie van de watermolen en de afbraak van de bijbehorende woning gelijktijdig moeten gebeuren door de instantie die in de toekomst het molenhuis zal beheren enerzijds en het feit dat er geïnteresseerden zijn, zodat de administratie het nodige zal doen tot overdracht en verkoop anderzijds, had ik graag antwoord bekomen op volgende vragen.

1. Werden ondertussen overdracht en verkoop reeds een feit, rekening houdend met de genoemde gevaren ?
2. Binnen welke termijn zullen de afbraak van het bijbehorend woonhuis en de restauratie van het molenhuis een feit zijn ?
3. Voor wanneer wordt de doortrekking van het fietspad geprogrammeerd ?

Vraag nr. 364
van 22 september 1994
van de heer A. VERLINDEN

Liersesteenweg in het Aarschotse – Bevordering verkeer en toename vrachtverkeer

Verwijzend naar het antwoord van de minister op mijn vraag nr. 22 van 4 november 1993 (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, 1993-1994, nr. 5 van 10 januari 1994, blz. 212), stel ik met voldoening vast dat hij de kern van het fileprobleem in het Aarschotse gaat aanpakken door via een aangepast rollend 3-jarenprogramma 1994-1996 de verbinding Liersesteenweg-Herseltsesteenweg in de R25 – ring om Aarschot – te realiseren. Ik ben de minister hiervoor dankbaar en wens hem succes toe.

1. Wat mijn suggestie betreft om in afwachting en ter bevordering van het verkeer komende van de Liersesteenweg, het kort stuk rijbaan tussen de spoorweg en de aansluiting Herseltsesteenweg, een voorselectie richting Herselt (links) en Aarschot (rechts) op de rijweg af te tekenen, vraag ik de minister dit voorstel toch in overweging te nemen, rekening houdend met volgende elementen :
 - de beschikbare ruimte in de breedte blijkt voor dit korte stuk rijbaan niet volledig benut, vermits naar Aarschot afslaand verkeer zelfs naast de rijbaan tot aan de open gracht sporen nalaat ;
 - het wegdek toch vernieuwd zal worden ;
 - een afgetekende voorselectie, zelfs beperkt voor een paar auto's of één vrachtwagen, een zeker soelaas zou geven aan het fileprobleem. Is de minister bereid op dit voorstel in te gaan ?
2. Ik wens terug te komen op het probleem van de enorme toename van het vrachtverkeer op de daarop niet berekende Liersesteenweg en op mijn vraag of een alternatieve rijbaan rechtstreeks aansluitend op de westelijke ring van Aarschot dan niet onvermijdbaar wordt. De reservatie op het gewestplan van de doortrekking van de westelijke ring over de Liersesteenweg tot aan de Herseltsesteenweg in de omgeving van de provinciegrens is ongetwijfeld po-

sitief. Ik vraag de minister evenwel niet te wachten om de uitvoering ervan te plannen tot op het ogenblik dat het aantal slachtoffers de balans menselijkwijze doet overslaan. Trouwens, het wegdek is over verschillende delen ook hier aan vervanging toe. Is de minister bereid dit probleem van naderbij te onderzoeken, met het oog op het plannen van de realisatie van deze doortrekking ?

Vraag nr. 366
van 22 september 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Zeedijk in Blankenberge – Gebrek aan toiletten voor rolstoelgebruikers

Op de zeedijk in Blankenberge zijn er geen toiletten die toegankelijk zijn voor rolstoelgebruikers. Heeft de minister maatregelen genomen om hieraan kortelings te verhelpen ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 199
van 15 september 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Taalregeling Voeren – Regionale televisie

Tot op heden ontvangt Voeren nog steeds niet TV-Limburg. Daar zou naar verluidt eerstdaags verandering in komen. Daarmee is de kous evenwel nog niet af.

De Luikse kabeldistributiemaatschappij die Voeren bedient, verspreidt er ook de uitzendingen van de Luikse regionale televisie. Net zoals vroeger in de Vlaamse rand rond Brussel is dit in strijd met de Vlaamse decreetgeving.

Welke maatregelen treft de minister ?

Vraag nr. 200
van 21 september 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-televisienieuwsuitzending – Woordgebruik in verband met zangavond van Voorpost

Sinds jaren organiseert de Vlaamse strijdvereniging Voorpost op de vooravond van de IJzerbedevaart een zangavond in Diksmuide. Dit jaar werd de zaal waarin de manifestatie plaatsvond aangevallen door Engelse skinheads. Op 28 augustus rapporteerde de BRTN-televisie hierover in de nieuwsuitzending van 19.30 uur.

De BRTN-journalist vond het nodig het in dit bericht te hebben over de “zogenaamde” zangavond van Voorpost. Het gebruik van het woord “zogenaamd” laat veronderstellen dat er zich wel eens wat anders, wat verdachts, op deze avond zou kunnen hebben voorgedaan. Het gaat nochtans om een echte zangavond

waarop de BRTN-televisie overigens niet aanwezig was, zodat men zich de vraag kan stellen waarop de nieuwsredactie zich steunt om er het begrip “zogenaamd” aan te kleven.

Is de minister van mening dat een en ander strookt met de objectiviteit waaraan de BRTN-nieuwsdiensten zich moeten houden ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Vraag nr. 201
van 21 september 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Openbare omroep – Gebruik van zijn naam en naam omroepster voor publicitaire doeleinden

Op mijn vraag nr. 149 van 6 juni II. (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, 1993-1994, nr. 19 van 12 september 1994) omtrent het feit dat mevrouw Sabine De Vos in haar hoedanigheid van BRTN-omroepster in een folder van een reisagentschap met publicitaire boodschap aan het woord gelaten wordt, antwoordt de minister dat zij aan haar hiërarchische meerderen geen toelating gevraagd heeft en dat krachtens artikel 11, punt 3 van hun contract de omroepers geen gebruik mogen maken van de titel van de BRTN voor publicitaire doeleinden.

Graag had ik vernomen of er ter zake maatregelen getroffen werden ?

Vraag nr. 202
van 21 september 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Ontwikkeling multicultureel Europa – Rol publieke omroepen

In nummer 2 van deze jaargang van Ratel, kwartaalblad van de BRTN, staat te lezen dat onze openbare omroep deel uitmaakt van de PBME, zijnde de Public Broadcasting for a Multicultural Europe.

Deze organisatie legt de nadruk op de positieve rol die publieke omroepen moeten hebben in de ontwikkeling van een multicultureel Europa. Volgens het artikel is het de bedoeling te komen tot een multiculturele mainstream programmering namelijk het multiculturele element als evenwichtig en geïntegreerd onderdeel van de dagelijkse programma's. Door zich bij de PBME aan te sluiten kiest de openbare omroep duidelijk partij voor de ideologie van de multiculturele maatschappij. Van deze laatste kan op zijn minst gezegd worden dat zij op dit ogenblik niet algemeen aanvaard wordt en dat er in de publieke opinie stevig rond gedebatteerd wordt.

Is de minister niet van mening dat deze uitdrukkelijke keuze van de BRTN indruist tegen de politieke neutraliteit die van de omroep mag worden verwacht en dat deze keuze mee zal brengen dat de BRTN niet meer als objectief beschouwd kan worden wanneer zij over de vreemdelingenproblematiek informeert ?

Vraag nr. 203
van 21 september 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radionieuws – Woordgebruik in verband met rapportering Vlaams Blokcongres

Op zaterdag 3 september vond er in Wilrijk een verkiezingscongres van het Vlaams Blok plaats. In het BRTN-radionieuws die dag werd er eerst gerapporteerd over de vijftigste verjaardag van de bevrijding en daarna over het Vlaams Blokcongres. In verband met dit laatste begon de betrokken journalist met de woorden : “Uitgerekend vandaag, hield het Vlaams Blok zijn verkiezingscongres.. .” Het is duidelijk dat door het woord “uitgerekend” te gebruiken de openbare omroep wil aantonen dat naar zijn mening het Vlaams Blok op die dag geen congres mocht houden.

Is de minister niet van mening dat deze stellingname in feite een overtreding inhoudt van de objectiviteit waaraan de BRTN zich dient te houden ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 145
van 15 september 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

De Lijn – Informatiekantoren

Per provincie is er een inlichtingskantoor gepland, waarvan de werking in de praktijk verschillend is over de verschillende provincies.

Zo is bijvoorbeeld het Oostvlaamse kantoor gesloten tijdens de middaguren en is het kantoor voor Vlaams-Brabant tijdens de middaguren geopend.

In het kantoor van Vlaams-Brabant kan men geen uitleg krijgen over reiswegen, opstapplaatsen of uurtabelen van bussen in Oost-Vlaanderen. De gratis telefoon is vaak overbelast. De wachttijd om een abonnement te bekomen, duurt dikwijls meerdere dagen.

Ik ben van oordeel dat de dienstverlening zeer belangrijk is om het openbaar streekvervoer te bevorderen. Het moet de reizigers gemakkelijk gemaakt worden om via rechtstreeks menselijk contact alle nuttige inlichtingen te bekomen.

1. Is het niet wenselijk om meerdere “Lijn”-kantoren per provincie te organiseren en de werking ervan te optimaliseren en te uniformiseren ?
2. Indien dit niet mogelijk of haalbaar is, kan er dan niet overwogen worden om tijdelijke kantoren in te richten tijdens de piekmaanden augustus en september (schoolabonnementen) ?

Vraag nr. 147
van 23 september 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Gebied rond antitankgracht in Antwerpse Voorkempen – Gevolgen bescherming in verband met duwvaartkanaal of spoorlijn

De minister heeft het gebied rond de antitankgracht in de Antwerpse Voorkempen definitief als landschap beschermd. De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Antwerpen heeft het hierover in een Werkgelegenheidsstrategie voor de Provincie Antwerpen: "Deze bescherming is niet in strijd met de plannen van een duwvaartkanaal of een spoorlijn (sic 4) van de NMBS." (p. 39).

Klopt deze uitspraak van de GOM? Waartoe dient dan een bescherming, als die dergelijke grote infrastructuurwerken niet belet? Deze werken zouden immers een grove aantasting zijn van de historische, (natuur)wetenschappelijke en esthetische waarde van het gebied.

Moet de bescherming niet ongedaan worden gemaakt vooraleer zo'n werken kunnen worden aangevat?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 120
van 15 september 1994
van de heer H. LAUWERS

Personen met een handicap – Recente regeringsmaatregel

Op 20 juli 1994 keurde de Vlaamse regering een aantal maatregelen goed ter beheersing van de uitgaven voor subsidiëring van voorzieningen voor opvang, behandeling en begeleiding van personen met een handicap.

Het komt mij voor dat door de artikelen 12 en 13 van hoofdstuk IV in hoofdzaak opnieuw de categorieën 11 en 14 (licht mentaal gehandicapten en karaktergestoorden) getroffen worden. Bij verdere inschatting van de gevolgen krijgen alle minderjarige (jonger dan 21) gehandicapten die geen verhoogde kinderbijslag genieten en tot minvermogende gezinnen behoren, een zware rekening gepresenteerd.

a) In verband met deprivatiecriteria-responsabilisering. Ook wanneer een multidisciplinair team gespecialiseerde zorg voor een kind aangewezen acht, dan nog zal het in welbepaalde omstandigheden op grond van meer materiële keuzen van de ouders van deze zorg verstoken blijven. De meest geviseerde groep is niet deze van de OCMW-trekkende, maar degene die net aan deze bijpassing ontsnapt is. Vreest de minister niet dat op deze manier nog meer kinderen dan vroeger zullen passeren langsheen voorzieningen, scholen, die zogenaamd niets of zeer weinig kosten?

- b) In verband met gelijkschakeling gemeenschapsinternaten. Is het wel zo dat reeds veel langer in de gemeenschapsinternaten een forfaitaire eigen bijdrage wordt gevraagd en ook door iedereen effectief betaald? Het komt mij voor dat in de gemeenschapsinternaten het verlies door de gemeenschap gedragen wordt. Indien zulks een weergave van de werkelijkheid is, wordt het privé-initiatief manifest gediscrimineerd.
- c) In verband met aanpassing aan het algemene welzijnsspeil van de bevolking. Om stijgingen van het welvaartspeil te verrekenen, werden indexeringen ingevoerd; deze werden steeds toegepast. In de voorliggende maatregelen werd, voor de internen, als hier meest in focus gebrachte groep, zowel de eigen bijdrage opgetrokken tot, geïndexeerd, 202 frank per aanwezigheidsdag, als de plafonnering tot 2/3 van de kinderbijslag. Een aantal vlugge becijferingen leert dat de kinderen die minst naar huis gaan tegen een bijdrage-opslag kijken tussen 2.200 en 3.600 frank per maand. Welke kinderen gaan minst naar huis: de kinderen met de grootste stoornis en/of de kinderen uit de meest verscheurde pathologiserende gezinnen. Vreest de minister niet dat gehandicaptenzorg daardoor evolueert naar een zorg ten behoeve van gebruikers uit een klasse die zowel over de middelen als het inzicht en de motivatie daartoe beschikken?

Vraag nr. 121
van 15 september 1994
van de heer J. VANDEURZEN

Personen met een handicap – Recente regeringsmaatregel

In het besluit van 20 juli 1994 houdende maatregelen ter beheersing van de uitgaven voor subsidiëring van voorzieningen voor opvang, behandeling en begeleiding van personen met een handicap, is bepaald dat geneesheerprestaties niet langer worden vergoed indien deze worden terugbetaald krachtens de wetgeving inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkering.

Het is bekend dat in een aantal instellingen de geneesheer ook belast wordt met andere opdrachten dan het stellen van medische akten. Er zijn geneesheren die supervisies doen van paramedisch personeel, die vergaderingen bijwonen, enz.

- Kunnen de maatregelen, die de regering genomen heeft, voor gevolg hebben dat aan de betrokken instellingen ook middelen ontnomen worden om de geneesheren deze "bijkomende" opdrachten uit te voeren?
- Met andere woorden, werd destijds, bij de begroting van de vergoeding die aan de voorzieningen wordt toegekend voor de kosten voor geneesheerprestaties ook rekening gehouden met het feit dat de geneesheer nog andere prestaties dan louter medische akten zou verrichten? Riskeert men thans niet dat voor de vergoeding voor de medische activiteiten, die geen aanleiding geven tot terugbetaling krachtens de wetgeving inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkering, er geen budgettaire ruimte meer is?

Vraag nr. 124
van 22 september 1994
van de heer M. BOURGOIS

*Rekening OCMW – Nominale vermelding steun-
nieters*

Vindt de minister het toegelaten dat het OCMW in zijn rekening een soort schuldorderstaat opneemt met nominale vermelding van alle steunnie-ters (of onderhoudsplichtigen), die om één of andere reden bestaansminimum of maatschappelijke dienstverlening aan het OCMW moeten terugbetalen (bijvoorbeeld steun die werd verstrekt op voorschot van een sociale uitkering). Deze rekening wordt in de publieke vergadering van de gemeenteraad besproken, gemeenteraadsleden krijgen er een exemplaar van, enzovoort.

Is dit geen grove schending van het recht op privacy van de hulpvrager ? Druisen deze vermeldingen niet onrechtstreeks in tegen de bepalingen van de OCMW-wet die stelt dat beslissingen inzake individuele hulpverlening niet aan de toezichthoudende overheden moeten worden overgemaakt ?

Zo, naar de mening van de minister deze vermeldingen toch niet zouden indruisen tegen de wet, is het dan niet dringend tijd dat één en ander wettelijk wordt bijgesteld opdat deze praktijk definitief tot het verleden zou behoren ? Het is toch meer dan normaal dat potentiële hulpvragers aarzelen zich tot het OCMW te wenden wanneer zij weten dat zij de kans lopen nominaal te worden opgenomen in een document dat een ruimere verspreiding kent dan binnen de OCMW-muren.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	O n d e r w e r p	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
122	26.07.1994	M. Vogels	<i>Waarborgsysteem Sociale Economie – Inwerkingtreding</i>	14
126	02.08.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Projecten van Vlabinvest – Stand van zaken</i>	15
143	0	13.09.1994	H. Suykerbuyk <i>Zuid-Afrika – Geassocieerd lidmaatschap Nederlandse Taalunie</i>	28
144	0	13.09.1994	H. Suykerbuyk <i>Zuid-Afrika – Samenwerkingsakkoorden – Rol Vlaamse regering</i>	28
145		13.09.1994	H. Suykerbuyk <i>Raad van Europa – Permanente Conferentie van de Regionale en Lokale Besturen – Vlaamse aanwezigheid</i>	29
146	0	21.09.1994	L. Barbé <i>Goedkeuring internationale overeenkomsten – Stand van zaken</i>	29
147		21.09.1994	P. Van Grembergen <i>Veeteeltbedrijven – Verwijderen van kadavers</i>	1
148	0	23.09.1994	J. Ulburghs <i>NV Mijnen – Ontslagregelingen</i>	30
151		29.09.1994	W. Verreycken <i>Vlaams Gewest – Geen financiële bijdrage van Vlaamse bedrijven in het kader van een actie van de BDBH in Orlando tijdens het wereldkampioenschap voetbal 1994</i>	1
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
243	□	05.07.1994	J. De Mol <i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Integraal waterbeheer</i>	1
286		15.09.1994	A. De Boeck <i>Milieuvergunningaanvraag – Exploitatie van een inrichting van klasse I</i>	2
287		15.09.1994	M. Maertens <i>Europees jaar voor het Natuurbehoud 1995 – Beleidsopties</i>	3
288		15.09.1994	L. Standaert <i>Sociale huisvesting – Camera's – Aansprakelijkheid</i>	3
289		21.09.1994	W. Demuyt <i>Rivierbeek in Oostkamp – Niet uitvoeren van onderhoud</i>	4
290		27.09.1994	L. Barbé <i>Milieuvergunningcommissies – Toevoeging van nieuwe stukken</i>	5
291		29.09.1994	L. Van Steenwegen <i>Maatregelen tegen de verspreiding van bacterievuur – Verouderde zienswijze en tegenstrijdige gevolgen</i>	6
1		19.10.1994	P. Van Grembergen <i>Veeteeltbedrijven – Verwijderen van kadavers</i>	6
T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden				
300		10.06.1994	M. Maertens <i>Plannen voor een nieuwe stuw op de IJzer in Nieuwpoort – Voorbereidende studies</i>	16
303		21.06.1994	L. Van Nieuwenhuysen <i>Spoorwegbrug over de Rupel te Ruisbroek – Prioriteit</i>	18

308	22.06.1994	H. Van Dienderen	<i>Opbrengst Europees wegevennet – Toewijzing</i>	18
313	04.07.1994	B. Vandendriesche	<i>Verbindingsbrug Mendonk/Sint-Kruis-Winkel – Slechte en gevaarlijke toestand</i>	19
332	26.07.1994	R. Van Hooland	<i>Onderhoud gewestwegen – Sponsoring door privé-firma's</i>	19
343	11.08.1994	B. Vandendriesche	<i>Bovenschede te Gentbrugge – Milieuhinder</i>	20
348	23.08.1994	H. De Croo	<i>Zonevreemd bouwen in agrarische gebieden – Definitie</i>	20
360	0 15.09.1994	P. Van Grembergen	<i>Ring rond Antwerpen – Knelpunten</i>	30
361	0 22.09.1994	J. De Roo	<i>Herstel of aanleg wegen – Gebruik nieuw type asfalt</i>	31
362	0 22.09.1994	J. De Roo	<i>Fietspaden langs N9 in Maldegem – Maatregelen tegen onveiligheid</i>	31
363	0 22.09.1994	A. Verlinden	<i>Restauratie oude watermolen en afbraak bijbehorend huis op Diestsesteenweg in Aarschot – Stand van zaken</i>	31
364	0 22.09.1994	A. Verlinden	<i>Lierssesteenweg in het Aarschotse – Bevordering verkeer en toename vrachtverkeer</i>	32
365	22.09.1994	R. Van Walleghem	<i>Omkoopschandaal in de Westhoek – Maatregelen om bedrag te recupereren</i>	7
366	0 22.09.1994	F. Van den Eynde	<i>Zeedijk in Blankenberge – Gebrek aan toiletten voor rolstoelgebruikers</i>	32

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

166	05.07.1994	P. Van Grembergen	<i>Nieuw Vlaams Symfonieorkest – Subsidiëring</i>	22
194	05.09.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Franstalige reclame in Affligem – Maatregelen</i>	23
196	13.09.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Bestuur Jeugdwerk – Kroniek en verslag 1993</i>	8
197	13.09.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Decreet tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het Landelijk Georganiseerd Jeugdwerk – Erkenningscriteria</i>	8
198	15.09.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Kabel distributie</i>	9
199	0 15.09.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalregeling Voeren – Regionale televisie</i>	32
200	0 21.09.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN-televisienieuwsuitzending – Woordgebruik in verband met zangavond van Voorpost</i>	32
201	0 21.09.1994	F. Van den Eynde	<i>Openbare omroep – Gebruik van zijn naam en naam omroepster voor publicitaire doeleinden</i>	33
202	0 21.09.1994	F. Van den Eynde	<i>Ontwikkeling multicultureel Europa – Rol publieke omroepen</i>	33
203	0 21.09.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN-radionieuws – Woordgebruik in 'verband met rapportering Vlaams Blokcongres</i>	33

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

181	13.09.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Taalregeling onderwijs</i>	9
182	13.09.1994	L. Standaert	<i>Deliberaties – Beroepsmogelijkheden</i>	10
183	13.09.1994	H. Suykerbuyk	<i>Faciliteitengemeenten – Onderwijs – Vakantiestelsel, vraag om afwijkingen</i>	11

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

44	12.01.1994	H. Suykerbuyk	<i>Werkgroep File – Stand van zaken</i>	24
112	06.06.1994	H. Van Dienderen	<i>Verhoging maximumsnelheid – Invloed op Boomse Steenweg</i>	24
117	10.06.1994	J. De Mol	<i>Actieprogramma's Agenda 21 – Integratie van milieu en ontwikkeling in de besluitvorming</i>	24
132	15.07.1994	F. Vermeiren	<i>Woon-werkverkeer – Studies en enquêtes</i>	25
136	28.07.1994	P. Van Grembergen	<i>Openbaar vervoer Westhoek – Plannen</i>	26
137	05.08.1994	D. Ramoudt	<i>Kustweg tussen Oostende en Middelkerke – Maatregelen voor de verkeersveiligheid</i>	27
140	24.08.1994	A. Verlinden	<i>Achtergelaten autowrakken op de A2 – Verhaal op de eigenaars</i>	27
141	24.08.1994	J. De Roo	<i>Gentssteenweg te Lokeren – Verkeersveiligheid</i>	28
145	0 15.09.1994	P. Van Grembergen	<i>De Lijn – Informatiekantoren</i>	33
146	15.09.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Bewegwijzering</i>	28
147	0 23.09.1994	H. Van Dienderen	<i>Gebied rond antitankgracht in Antwerpse Voorkempen – Gevolgen bescherming in verband met duwvaartkanaal of spoorlijn</i>	34

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

51	21.09.1994	J. Geysels	<i>Charter van de werkzoekenden – Gegevens</i>	12
----	------------	-------------------	--	----

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

119	15.09.1994	P. Van Grembergen	<i>Ontwerp van decreet inzake beschermde tewerkstelling – Beschutte werkplaatsen</i>	13
120	0 15.09.1994	H. Lauwers	<i>Personen met een handicap – Recente regeringsmaatregel</i>	34
121	0 15.09.1994	J. Vandeurzen	<i>Personen met een handicap – Recente regeringsmaatregel</i>	34
122	21.09.1994	J. Vandeunen	<i>Vlaams Fonds voor Integratie van Personen met een Handicap – Zincentives in financiering van voorzieningen</i>	13
123	21.09.1994	J. Vandeunen	<i>Gehandicaptensector – Subsidieregeling</i>	14
124	o 22.09.1994	M. Bourgois	<i>Rekening OCM W – Nominale vermelding steunverleners</i>	35